Ψυχήν·—τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ τὴν *Ἐθνικὴν Ἄμυναν*, *Λάτριδα τοῦ Ὡραίου* καὶ *Ἄφραν*· — τὸ *Διαβατικὸ Περιστεράκι* μὲ τὴν *Ἠλιόλουστον Πρωΐαν* καὶ *Ἀδαμάντινον Χαρακτῆρα*· — ἡ *Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ* μὲ τὴν *Νηρηΐδα τοῦ Ἁλμυροῦ*, *Ποντιάδα Αὔραν*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Θεσσαλικὸν Ἀστέρα* καὶ *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας*·—ἡ *Μαργαρίτα τοῦ Ἀγροῦ* μὲ τὴν *Βοσκοπούλαν τοῦ Πηλίου* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ἡ *Ἐσμεράλδα* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Ἑσπέραν*, *Μικρὸν Δόκιμον*, *Ἐαρινὴν Νεφέλην*, *Ἀγκάθι τῆς Τριανταφυλλιᾶς* καὶ *Ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου*·—ὁ *Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου* μὲ τὴν *Πολυθέλγητρον Νεότητα* καὶ *Λάτρην τοῦ Ἀπείρου*· — ὁ *Κουροπάτκιν* μὲ τὴν *Σημαίαν τοῦ Φωτός*· — ὁ *Ριγολέττος* μὲ τὸν *Φρᾶ-Διάβολον*·—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Τέφραν*, *Ὄνειρον Παρθένου*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Μαργαρίταν τοῦ Ἀγροῦ* καὶ *Λάτριδα τοῦ Ὡραίου*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Τέκνον τῆς Ἐρήμου* (σ' ἐνέγραψα εἰς τὴν Μαργ. Σ.» καὶ σοῦ ἔστειλα τοὺς δύο τόμους «Διηγημάτων» Ξενοπούλου·) *Κυματοθραύστην τοῦ Εὐξείνου* (ἔστειλα τοὺς τόμους· ὁ κ. Φ. σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχάς· διὰ νὰ σοῦ ἀπαντῶ πρέπει πάντα νὰ βάζῃς καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου·) *Ἄρην* ([ΕΕ] σ' εὐχαριστῶ δι' ὅλα· ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τιμωρηθῆς ἄλλην φοράν, καὶ μάλιστα ἐξ αἰτίας μου·) *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι*, *Χρυσοῦν Μόσχον* (ἔστειλα 5 τετράδια·) *Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας* ([4Ε], ὄχι, ἁπλῆ σύμπτωσις ἀρχικῶν· ἤτο ἄλλος·) *Ἀντιγόνην Γ. Τ.* (καλλιγραφίαν πρέπει νὰ μοῦ στείλῃς ὅταν θὰ προκηρυχθῇ ὁ σχετικὸς διαγωνισμός·) *Ἀναίσθητον Καρδίαν* ([Ε], σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· εἰς τὴν «Μαργαρίταν Στέφα» καθένας εἰμπορεῖ νὰ ἐγγραφῇ μὲ 2 δραχμάς· δὲν εἶνε δηλαδὴ ἀνάγκη νὰ εἶνε συνδρομητής μου·) *Αὔραν τοῦ Πηλίου* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐμμέτρους εὐχάς·) *Ρόδον τοῦ Χειμῶνος* (διατὶ νὰ λυπεῖσαι; δὲν ὑπάρχει λόγος! εἰμπορεῖς νὰ κάμῃς τόσα ἄλλα εἰς τὸν κύκλον μας καὶ νὰ χαίρεσαι!) *Ἀγνίβαν τὸν Καρχηδόνιον* (ἔστειλα· δεκτή·) *Κουφιοκάρυδο* ([Ε], εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Ἑλληνόπαιδα* ([ΕΕ] ἔγινες ἐντελῶς καλά; δὲν ἔλαβα ἔκτοτε γράμμα σου·) *Αὐτόνομον* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* ([ΕΕ], χαίρω ποῦ σοῦ ἀρέσουν τόσον τὰ ἐφετεινά ἔργα· δὲν ἔδωσα τὸ Λεύκωμα πρὸς συμπλήρωσιν ὅπου μοῦ ἔγραφες, διότι τὸ ἐχρειάζεσο γρήγορα καὶ πιθανὸν νἀργοῦσε·) *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου* ([ΕΕΕ], θὰ εἰπῶ εἰς τὴν *Λιακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα* ὅτι ὅταν τῆς πονοῦν αἱ ἀμυγδαλαῖ, πρέπει νὰ ἐπιθέτῃ εἰς τὸ προσθληθὲν μέρος δύο Εὔσημα...) *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν* (δὲν τὸ εἶχα λησμονήσῃ· ἀλλὰ τὸ ψευδώνυμον ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἀνανεωμένον·) *Ἐθνικὸν Ἄσμα* (τώρα ποῦ ἡσύχασες, γράφε μου συχνότερα·) *Λυκοῦργον Ι. Δ.* (βεβαίως· ὁ Ὀδηγὸς τὸ λέγει καθαρά·) *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Δραπέτην Ἄγγελον* ([Ε] χαίρω πολὺ δι' ὅσα γράφεις· ὄχι, δὲν βλέπω ὀρθογραφικὰ λάθη εἰς τὰς ἐπιστολάς σου·) *Ἱερολοχίτην* ([ΕΕ], ὄχι, εἶνε ὁλωσδιόλου τὸ ἴδιον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς τὸν παραμικρὸν δισταγμόν·) *Αἰγλην τῆς Ἑλλάδος* ([3Ε] κ' ἐγὼ αὐτὸ ἐλπίζω!) *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* ([4Ε] θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη γράφεις· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὰ ἔργα θὰ ἐπισφραγίσουν τὰ λόγια·) *Πολυπαθῆ Ὑπαρξιν* (ἔστειλα·) *Νόμαν* ([Ε) διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· σ' ἐνέγραψα εἰς τὴν «Μαργ. Στ.») *Ἀργυρότοξον Φοῖβον* ([ΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα* ([3Ε] διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἐπιστολήν·) *Μαραμένην Γαζίαν* (ἡ ὁποία ἐπώλησε καὶ τὸ τελευταῖον κουπόνι τῆς Μετοχῆς της· εὖγε! καὶ [3Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν·) *Σταυραετὸν* ([Ε) διὰ τὴν περιγραφήν.) *Ἀστέρα τῆς Καισαρείας*, *Αἰγυπτιακὴν Βανάναν* ([ΕΕ], χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Μελαγχροινὸ Ἑλληνόπουλο* ([ΕΕ], πράκτορα εἰς τὸ Αἴγιον δὲν ἔχω κανένα·) *Πτερωτὸν Ἀγγελιαφόρον* ([3Ε], ναί, αἱ δεύτεραι σκέψεις σοφώτεραι·) *Ἐπίγειον Ἄγγελον*, *Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου* ([Ε], νὰ μοῦ φιλήσῃς καὶ τὰ ἀδελφάκια·) *Χλόην* ([ΕΕ], κ' ἐγὼ θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ ἂν μοῦ γράψῃς τακτικά· χαίρω ποῦ ἐγνωρίσθης μὲ τὴν *Λούκισσαν τῶν Σαλώνων*). *Ἠλιόλουστον Πρωΐαν* ([Ε], ποῦ εἶχε νὰ μοῦ γράψῃ τόσον καιρόν, ἀλλὰ . . . κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ·) *Ἄγκυραν τῆς Σωτηρίας* ([4Ε] ἴσως ἔτσι εἶνε· σὺ βλέπω τὰ θυμᾶσαι καλλίτερα καὶ ἀπὸ ἐμέ·) *Ψάλτην τῆς Ἐλευθερίας*, *Τρέμουσαν*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 6 *Φεβρουαρίου* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21 Μαρτίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

127. Λεξίγριφος.

Γράμμα, πρόθεσις γνωστή σου,
Ἕνας κάτοικος μιᾶς νήσου,
Καὶ λουλούδια μυροβόλα,
Ἓν ἐλάττωμα εἶνε ὅλα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπὲρ Πατρίδος

128. Λογοπαικτικὸς Λεξίγριφος.

Ἐὰν πεινᾷ ὁ σκύλος σου
Ἐν σκεῦος θὰ σοῦ φτειάσῃ,
Ἀλλὰ γιὰ κύτταξε καλὰ
Γιατὶ θὰ σοῦ τὸ σπάσῃ...

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλαυκοῦς τῆς Ἀθηνᾶς

129. Συλλαβόγριφος.

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε ἐπίρρημα ἀρχαῖον ποῦ [τὸ ξεύρεις
Τὸ δεύτερόν μου ἕνα πουλὶ ποῦ εὔκολα θὰ [εὕρῃς·
Τὸ ὅλον μου εὑρίσκεται ὡς μέλος εἰς τὸ σῶμα.
Σοῦ εἶπα ὅσα ἔπρεπε καὶ στέκεσαι ἀκόμα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νεραΐδας τῶν Ἀγράφων

130. Στοιχειόγριφος.

Ἐνῷ 'στὸν Ἅδην ὁ Τιτὰν βαρυαλγὴς στενάζει,
Δὲν ξεύρω ποῖος τὸν λαιμὸν τυχαίως τοῦ ἀλ- [λάζει,
Καὶ ὅ τοῦ θαύματος, εὐθὺς λυτρόνεται τῶν [πόνων
Καὶ ὡς ἀρχαῖος βασιλεὺς ἀνέρχεται τὸν θρόνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄρματος τῆς Νίκης

131. Τρίγωνον.

Ἀστὴρ λαμπρός, κοινὴ τροφή, θεός τις, [ἀκρωτήριον
Νησὶς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, ἀντωνυμία, γράμμα,
Μὲ τέχνην συνεδέθησαν καὶ εἶδα, τί μυστήριον!
Τριγώνου σχῆμα νὰ φανῇ ἐμπρός μου ἐν τῷ ἅμα

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαμπροῦ Κιθαρῳδοῦ

133—137. Συμφωνόγριφος.

Δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, ὁσαδήποτε φορὰς ἐπαναλαμβανομένου, καὶ τῶν κάτωθι φωνηέντων, ὧν ἡ σειρὰ δὲν θὰ μεταβληθῇ, σχηματίσε πέντε λέξεις:

αυ-ωια-ιω-ειω-ωο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λουκοῦ τῆς Καρύστου

132. Μυστικαὶ Ἐρωτήσεις.

Ὁ Διδάσκαλος :—Τί μέρος λόγου εἶνε ὁ...;
Ὁ Μαθητής : — Ἐπίθετον τριγενὲς καὶ τρικατάληκτον.
Ὁ Διδάσκαλος : —!!!!
Ὁ Μαθητής :—Βεβαίως! ὁ...ἡ...τό...
Ὁ Διδάσκαλος :— Μὰ τί λές, παιδί μου; Τὸ ἀρσενικὸν εἶνε ἀγαλματοποιός, τὸ θηλυκὸν θεότης καὶ τὸ οὐδέτερον εὐωδιάζει!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυσικᾶς

138. Τριπλῆ Μεσοστιχίς.

Τὰ τρία μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων σχηματίζουν κατὰ σειράν: τὰ πρῶτα πρόθεσιν, τὰ δεύτερα ἀρχαῖον θεόν, καὶ τὰ τρίτα ὄρος:

1, Διάσημος γυνὴ τῆς ἀρχαιότητος. 2, Υἱὸς τοῦ Πριάμου. 3, Χύνει νερόν. 4, Τίτλος τουρκικός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου

139. Ἐλλιποσύμφωνον.

ια-ε-αιο-ου-ισεε-ο-αο-α-ε-αη
ωα-*-αιου-α-αια-αι-α'-η-η-οαι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀμμήτου Γελωτοποιοῦ

140 Γρῖφος.

υγ υγ χο υγ υγ αΝ ων ων κο ων ων υγ υγ υγ ατ υγ υγ λεγ λεγ λεγ ιν λεγ λεγ λεγ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Θεράποντος

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 1-2.

1. Πανικός (Πᾶν, οἶκος.) — 2. Ἀμαζόνιος (Α, μά, ζῶ, νῖ, ὅς.) — 3. Ἰορδάνης-Ἠριδανός.—4. Αἱ πεταλίδες.

5. Α Ρ Π Α
Ρ Ο Υ Θ
Π Υ Θ Ω
Α Θ Ω Σ

6-10. Διὰ τοῦ Α: Σαλαμάνδρα, Πράγα, Βαρνάβας, Ἄννας, Ἀσπάλαξ. — 11-15. Διὰ τοῦ Μ: *θέμα*, *Μυσία*, *μένος*, *ὦμος*, *ὑμήν*. Διὰ τοῦ Ρ: *ἕρμα*, *μυρία*, *μέρος*, *ὁρμῶ*, *ρώμη*. Διὰ τοῦ Α: *ἄρμα*, *Μαρία*, *ἁρμός*, *μωρά*, *ρῆμα*. Διὰ τοῦ Κ: *ἄκρα*, *Καρία*, *ράκος*, *ἀρκῶ*, *ρακή*. Διὰ τοῦ Τ: *κατά*, *κάρτα*, *ἀκτός*, *κάτω*, *ἀκτή*.—16. ΚΑΤΑ, ΑΔΕΝ, ΜΑΛΑ, ΑΝΑΞ, ΡΑΜΑ (ΚΑΜΑΡόνω, Ἄδανα, ΤΕΛΑΜών, Ἀνάξαγόρας.) — 17. Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.—18. *Ἡ μέλισσα κάνει μέλι* (ἡ - μὲ λῖ σα - κᾶ, νῖ μὲ λῖ.) — 19. Ἐπὶ τοῦ *θώρακος τοῦ ἀστακοῦ* καὶ ὄπισθεν ἐπὶ τοῦ τοίχου, σχηματίζεται ἡ μορφὴ τοῦ μαγείρου μὲ τὸν σκοῦφον του, φαίνεται δὲ ἂν ἡ εἰκὼν στραφῇ οὕτως ὥστε ἡ πρὸς τ' ἀριστερᾷ πλευρὰ νὰ γίνῃ βάσις.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται].

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως πρωτεύσαντα ἐν Δημοφηφίσματι μέλη ἡμετέρου Συλλόγου: *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας*, *Ὑπὲρ Πατρίδος*, *Ἄρμα τῆς Νίκης* καὶ *Ὀλυμπιονίκην*. — Σύλλογος «Νίκη». *(5'.—25)*

Δεχόμεθα μέλη καὶ ἀντιπροσώπους πανταχόθεν. — Σύλλογος «Ἑλληνισμός», πρόεδρος *Ἄρης*. *(5'—26)*.

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. Leonidas Diamandoglou, Ecole Commerciale, Halki. Constantinople. *(5'—27)*.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος . . .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0.25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος *Ἐν Ἀθήναις, 18 Φεβρουαρίου 1906* *Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 12*

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Γαλβανιεσθέντες ἀπὸ τὰς λέξεις ἐκείνας, ὁ Ἐδὲλ καὶ ὁ Οὐσταρίτζ ἐσηκώθησαν καὶ ἠρώτησαν:

—Τί πρέπει νὰ κάνωμε, καπετάνιε;

—Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, νὰ διορθώσωμε τὰ παγιά μας, μὲ ὅ,τι μέσον ἔχομεν πρόχειρον.

Ἡ καλὴ τύχη ἠθέλησεν ὥστε ὁ Βάσκος νὰ ἔχῃ εἰς τὴν τσέπην του ὀλίγην χονδρὴν κλωστὴν καὶ μερικὲς γερὲς βελόνες. Ἤρχισαν λοιπὸν μὲ αὐτὰ τὰ σύνεργα νὰ ξαναρράπτουν, κουτσὰ στροβά, τὰ κουρέλια τοῦ πανιοῦ ποῦ ἦσαν ἀκόμη κρεμασμένα εἰς τὸ κέρας. Ἀλλὰ τὸ πανί, ἐπισκευασμένον μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, μόλις εἶχε τὸ ἓν τρίτον ἀπὸ τὰς κανονικάς του διαστάσεις.

Ἔπρεπε νὰ τὸ μεγαλώσουν. Καὶ διὰ νὰ τὸ κατορθώσουν ἐπῆραν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν φλόκκον, καὶ τὸ ἔρραψαν μαζὶ μ' ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ πανὶ τῆς σκηνῆς, ἡ ὁποία ἐσκέπαζε πρὶν τὴν λέμβον, ὅταν εὑρίσκετο ἐπάνω εἰς τὸ φορεῖόν της.

Διὰ νὰ ξαναφτιάσουν τὸ δοιάκι, ἔβγαλαν μὲ πολὺν κόπον, ἕνα κομμάτι σανίδι ἀπὸ ἕνα πάγκον καὶ τὸ ἐστερέωσαν ὅπως ἠμπόρεσαν εἰς τὸ πηδάλιον.

Οἱ κόποι των ἔφεραν ἀποτέλεσμα. Ἠμπόρεσαν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ τὸ ἀεράκι, τὸ ὁποῖον ἐφυσοῦσε κατὰ διαλείμματα μὲ σπηλιάδες ἐπάνω εἰς τὸ ἀπέραντον πέλαγος, τὸ γαλήνιον.

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τῆς πείνας παρέμενεν ἀκέραιον καὶ ἄλυτον. Εἶχε προστεθῆ μάλιστα εἰς αὐτὸ καὶ τὸ δεινὸν πρόβλημα τῆς δίψας, τὸ ὁποῖον ὁ πυρωμένος οὐρανὸς ἔκαμνε περισσότερον ἐπείγον.

Μὲ τὸ τουφέκι ποῦ τοὺς εἶχε μείνῃ κατώρθωσαν νὰ φονεύσουν μερικὰ θαλάσσια πουλιά. Ἐχρησιμοποίησαν, ὡς καύσιμον ὕλην τὰς σχίζας τοῦ πάγκου ποῦ εἶχαν θυσιάσῃ, καὶ κατώρθωσαν νὰ ψήσουν δύο γλάρους. Αὐτὰ τὰ ἄπαχα καὶ κάτισχνα, καὶ πρὸ πάντων δυσκολομάσσητα πουλερικά, τοὺς ἔκαμαν ν' ἀνθέξουν μίαν ἡμέραν παραπάνω.

Ἔπλεαν πρὸς τὸν νότον, πρὸς τὸ ἄγνωστον, ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ τὴν τρελλὴν ἐλπίδα ὅτι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ ἔφθαναν ἴσως εἰς τὴν περιοχὴν τῶν γαλλικῶν νήσων.

Τὸ ταξεῖδι ἐκεῖνο, διὰ μέσου τοῦ πυρακτωμένου ὠκεανοῦ, ἦτο ἀληθινὴ ἀγωνία. Ἡ δίψα δὲν ἤργησε ν' ἀνάψῃ, καυστικὴ καὶ τρομερά, εἰς τοὺς στεγνωμένους ἐκείνους λάρυγγας, καὶ συγχρόνως μὲ τὴν δίψαν ἦλθαν καὶ αἱ παρακρούσεις, τὰς ὁποίας αὐτὴ προκαλεῖ.

Ὁλόκληρος ἀκολουθία ἀπὸ εἰρωνικὰ ὁράματα συνώδευε τὴν περιπλανωμένην λέμβον. Ἦσαν, τώρα μέν, ἐπάνω εἰς τὸν ἀτάραχον ὑγρὸν καθρέπτην, ὀπτασίαι μὲ πράσινα χωράφια, μὲ δάση καὶ μὲ πηγάς, τώρα δέ, εἰς τὸν μανδύαν τῶν νεφῶν, παρέλασις ἀπὸ λόφους καὶ βουνά, μὲ κορυφὰς κυανωπὰς ἢ σκεπασμένας ἀπὸ τὰ χιόνια.

Ἄλλοτε πάλιν, τρελλοὶ ἀπὸ τὸ παραλήρημα, οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι ἐσηκόνοντο ἔξαφνα καὶ ἀνέβαιναν εἰς τὴν κουπαστὴν διὰ νὰ χαμογελάσουν, νομίζοντες ὅτι ἔβλεπαν κάποιαν ἐλκυστικὴν γοητείαν τῆς ἀβύσσου . . .

Ὁ μικρὸς Οὐίλ εἶχε, πρῶτος αὐτός, πάθῃ τὰ τρομερὰ αὐτὰ φαινόμενα. Διὰ τοῦτο ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιὰν εἰς αὐτὸν ἰδιαιτέρως ἐπρόσεχε.

Δὲν ἦτο μόνον ἡ συναίσθησις τῶν ὑποχρεώσεών του ἀπέναντι τῆς κυρίας Τερνάν, ἡ ὑπαγορεύουσα τὴν ἄγρυπνον ἐκείνην προσοχὴν εἰς τὸν νέον, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικὴ στοργή, τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο διὰ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο παιδάκι, ποῦ

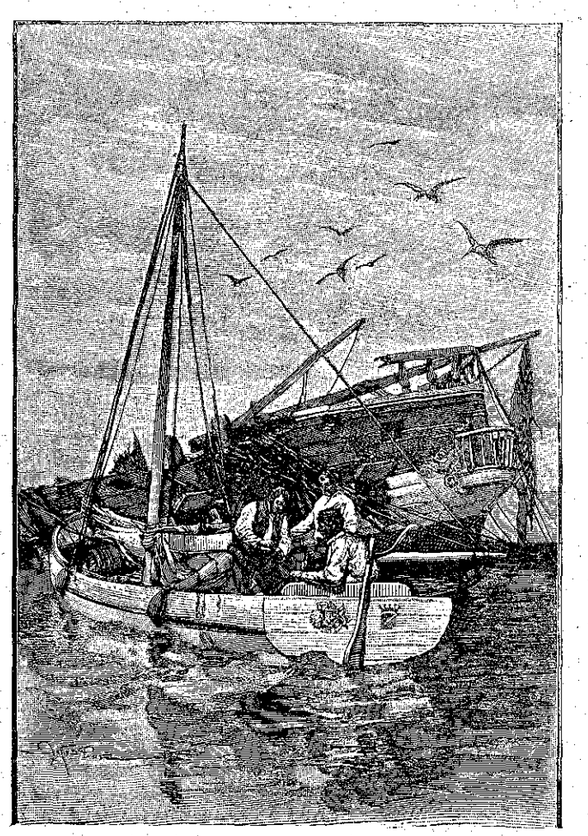

«Ἔχυσε μίαν δόσιν εἰς ἕνα ποτῆρι τοῦ κρασιοῦ...» (Σελ. 90, στ. γ'.)

εἶχεν αὐθορμήτως ἀκολουθήσῃ τὰ βήματά του. Χωρὶς νὰ κλείσῃ μάτι, μ' ὅλους τοὺς ἰδικούς του πόνους, ἐπέβλεπεν εἰς ὅλα τὰ κινήματα τοῦ Γουλιέλμου καὶ τὸν περιώριζεν εὐκολα, μόλις προέβλεπε καμμίαν του ἔξαψιν. Μὲ εὐλαβῆ φροντίδα, ἔπαιρνε τὸ παιδάκι εἰς τὴν ἀγκαλιάν του καὶ τοῦ ἔβρεχε τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ χέρια μὲ θαλασσινὸν νερό, διὰ νὰ μετριάζῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ φρικτὰ βάσανα τῆς δίψας...

Τρία ἀκόμη καὶ θανάσιμα ἡμερονύκτια ἐπέρασαν. Ἡ ἐξάντλησις εἶχε φθάσῃ εἰς τὰ τελευταῖά της ὅρια. Ὁ Ἰάκωβος, μὲ τὴν κεφαλήν του σὰν ἀδετασμένην, μὲ τοὺς κροτάφους του σφυροκοποῦντας, μὲ τὰ αὐτιά του γεμάτα ἀπὸ βόμβους, δὲν εἶχε πλέον τὴν δύναμιν νὰ σηκόνεται πότε καὶ πότε διὰ νὰ κυττάζῃ τὸν ὁρίζοντα, ποῦ ἔμενεν ἀνηλεῶς ἔρημος.

Εἰς τὰ πόδια του ἐκοίτετο ὁ Γουλιέλμος, τὸν ὁποῖον ἦτο περιττὸν νὰ ἐπιβλέπῃ. Ἐξηντλημένον ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, τὸ ἀγόρι ἦτο πλέον σῶμα ἀδρανές, εἶχε παραλύσῃ μὲ τὸν τελευταῖον λήθαργον, χωρὶς καμμία ἐξωτερικὴ ἐνέργεια νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν νάρκην του.

Εἰς τὰς δύο ἄκρας τῆς λέμβου, ὁ Ἐβὲλ καὶ ὁ Οὐσταρίτζ ἐπαράδερναν μὲ τὸ παραλήρημα. Ἡ τρέλλα τοῦ Βρετόνου ἦτο ἀγρία καὶ ζοφερά· ἔβλεπε μαῦρα ὄνειρα. Ἡ τρέλλα ὅμως τοῦ Βάσκου ἦτο φαιδρὰ καὶ γελαστή, γεμάτη ἀπὸ ὁράματα ἡλιοφωτισμένα.

Καὶ ἡ βάρκα ἔπλεεν ἀδιάκοπα πρὸς τὸν νότον. Οὔτε ξηρὰ οὔτε πανὶ ἐφαίνοντο πουθενά...

Ἐν τούτοις, ἐπῆλθε μία διακοπὴ εἰς αὐτὴν τὴν φρικώδη ἀγωνίαν, μία στιγμὴ ἐλπίδος.

Τὴν τετάρτην νύκτα μετὰ τὸν κυκλῶνα, ὁ Κλαβαγιὰν, δαμασθεὶς ἀπὸ τοὺς πόνους, εἶχεν ὑποκύψῃ καὶ αὐτός. Ἡ βάρκα δὲν ἦτο πλέον παρὰ ναυάγιον παρασυρόμενον ἀπὸ τὴν μοῖραν χωρὶς ὁδηγόν, χωρὶς καμμίαν διεύθυνσιν. Ἐπλανᾶτο εἰς τὴν τύχην, μὲ τὸ ἀεράκι, ποῦ ἐκρατοῦσε πάντοτε φουσκωμένο τὸ πανί της.

Ἔξαφνα, μία σύγκρουσις συνέβη, μὲ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ἁρμοί της ἔτριξαν. Ἦτο τόσον δυνατή, ὥστε ὁ Ἰάκωβος ἐξύπνησε κ' ἐτινάχθη ἐπάνω ἀπὸ τὸν θανάσιμον ὕπνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο βυθισμένος. Συγχρόνως μὲ αὐτὸν ἐσηκώθησαν ὁ Ἐβὲλ καὶ ὁ Οὐσταρίτζ.

Ἡ σελήνη ἐσκόρπιζε τὴν λευκήν της λάμψιν ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Φαίνεται ὅτι ὀλίγον ἀπὸ τὸ φῶς ἐκεῖνο εἰσῆλθεν εἰς τὰ σκοτισμένα πνεύματα τῶν δύο ναυτῶν. Ἐφώναξαν καὶ οἱ δύο μαζί:

— Κᾶπου πέσαμε!

Ναί, εἶχαν προσαράξῃ. Ἀλλὰ ποῦ; Εἰς καμμίαν ἀμμουδιὰν ὅπου θὰ ἐσώζοντο, ἢ εἰς κανένα ὕφαλον, ὅπου θὰ εὕρισκαν τὸν θάνατον;

Καὶ πάλιν ὑπερίσχυσε τὸ ἔνστικτον. Μία δύναμις ὑπερτάτη ἐζωήρευσεν αὐτοὺς τοὺς δύο ἄνδρας ποῦ ἦσαν ὅμοιοι μὲ πτώματα. Καὶ ὥρμησαν πρὸς τὴν πρῶραν.

Ἡ λέμβος εἶχε κτυπήσῃ μὲ τὸ *κοράκι* τῆς πρώρας της ἐπάνω εἰς ἕνα ὄγκον μεγάλον καὶ μαῦρον. Καὶ τώρα ἐγλυστροῦσε δίπλα εἰς τὸν ὄγκον ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἔψαυε μὲ τὴν *ράνταν* της πρὸς τ' ἀριστερά.

Παρετήρησαν μὲ τὰ μάτια των ποῦ ἔκαιαν ἀπὸ τὸν πυρετὸν καὶ εἶδαν ὅτι εἶχαν πέσῃ ἐπάνω εἰς τὸ ναυαγισμένον σκάφος ἑνὸς μεγάλου πλοίου. Ἡ σύρραξις δὲν εἶχε πολλὴν σφοδρότητα, καὶ ἡ λέμβος των ἁπλῶς εἶχε παραστρατήσῃ ἀπὸ τὸν κτύπον. Εὑρίσκετο τώρα ἀκριβῶς εἰς τὴν πρύμνην τοῦ ἀγνώστου πλοίου, κάτω ἀπὸ τὸ ποδόστημα.

Δεύτερον βλέμμα προσεκτικώτερον ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι τὸ σκάφος ἐκεῖνο ἦτο πολεμικόν, μὲ σπασμένα κατάρτια καὶ ἔρημον, καθὼς καὶ ὅτι ἐπέπλεε, παρασυρόμενον μὲ τὴν *μπάντα*, ἐπάνω εἰς τὰ νερά, ποῦ εἶχαν μὲν κατακλύσῃ τὰς ἀποθήκας, ἀλλὰ δὲν εἶχαν διαρρήξῃ τὸ ὑπόστρωμα.

— Καρδιά! ἐφώναξεν ὁ Ἰάκωβος μὲ πάλλουσαν φωνήν. Ὁ Θεὸς μᾶς στέλλει αὐτὴν τὴν βοήθειαν. Θὰ βροῦμε νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε μέσα ς' αὐτὸ τὸ σκέλεθρο.

Ἀμέσως ἥρπασε τὸ *δοιάκι* μὲ ἀγρίαν ὁρμήν. Ἡ λέμβος ἐπῆρε τὴν βόλταν, καὶ, μὲ τὰ κουπιά, ἐπάνω εἰς τὸ ἀτάραχον ἐκεῖνο πέλαγος, ἐπέστρεψε πρὸς τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου.

Διάφορα σχοινιὰ ἐσέρνοντο κρεμασμένα ἀπὸ τὰ *μουστάκια τοῦ μποπρέσσου*. Ὁ Ἰάκωβος ἐβεβαιώθη ὅτι εὔκολον ἦτο νὰ σκαρφαλώσουν εἰς τὸ ναυάγιον. Βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Ἐβὲλ, ἔδεσε τὴν βάρκαν εἰς τὸ μεγάλο σκέλεθρον, καὶ, μὲ τὴν ὑπερτάτην προσπάθειαν ποῦ κατέβαλε, κατώρθωσε ν' ἀναβῇ εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς πρώρας.

Δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ. Τὸ πλοῖον περιεῖχεν ἀκόμη τρόφιμα καὶ πολεμεφόδια. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ κῦτός του εἶχε πατηθῆ ἀπὸ τὰ νερὰ καὶ τὸ κύριον μέρος τοῦ φορτίου του εἶχε καταστραφῆ. Ἀλλὰ τὸ ὑπόφραγμα περιεῖχεν ἀκόμη μερικὰ κιβώτια ἄθικτα, βαρέλια, τῶν ὁποίων εὐκόλως ἐμαντεύετο τὸ περιεχόμενον: ὅπλα καὶ πυρῖτις.

Εἰς τὸ κατάστρωμα ἔμεναν ἀκόμη μερικὰ πτώματα ἀνθρώπων, μισοξεσχισμένα ἀπὸ τὰ ἀρπακτικὰ ὄρνεα τοῦ πελάγους. Ἕνα κανόνι, ἀπὸ τὰ λεγόμενα πυροβόλα τῆς φυγῆς, ἐκυλίετο ἀκόμη, ἔξω ἀπὸ τὴν θέσιν του, πρὸς τὴν πρύμνην.

Κάθε φορὰν ποῦ ὁ τεράστιος ὄγκος ἀνέβαινεν ἢ κατέβαινε μὲ τὸ παρακύλισμα τῆς θαλάσσης, ἠκούετο τὸ γκλοῦ-γκλοῦ τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖον ἔμβαινεν εἰς τὸ κοῖλον κάποιου μεγάλου πυροβόλου ποῦ ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸν στόμιον, ἢ ἐξεχύνετο ἀπὸ αὐτὸ σὰν καταρράκτης. Ἀπὸ τὰ παντοειδῆ συντρίμματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἦτο στρωμένον τὸ κατάστρωμα, ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν ἱστῶν, ποῦ εἶχαν θερίσῃ αἱ σφαῖραι, ἀπὸ τὰ ρήγματα τῶν *φιλαρέτων*, εὔκολον ἦτο νὰ συμπεράνῃ κανεὶς ὅτι τὸ σκάφος ἐκεῖνο ἦτο τὸ ἔνδοξον λείψανον κάποιου πολεμικοῦ σκάφους, τὸ ὁποῖον ἔπεσε μαχόμενον εἰς λυσσαλέαν συμπλοκήν.

Εἰς τὸ κέρας τοῦ ἐπιδρόμου, τὸ πεσμένον πρὸς τὸ δεξιὸν ἰσχίον τοῦ πλοίου, εὑρίσκετο ἀκόμη κρεμασμένη μία σημαία μὲ τὰ ἐμβλήματα τῆς Ἀγγλίας. Ἡ θέα της καὶ μόνη ἔδωκε ζωὴν εἰς τοὺς τρεῖς ἄνδρας.

— Ζήτω ἡ Γαλλία! ἀνέκραξεν ὁ Ἰάκωβος Κλαβαγιάν. Ἔχει περάσῃ ὁ Σουρκοὺφ ἀπὸ ἐδῶ. Τὸν ἀναγνωρίζω ἀπὸ τὰ ἔργα του. Ὁ Ἐγγλέζος τὴν ἐκαλοπέρασε, δὲν ἀμφιβάλλω!

Βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, ἔσπασε τὸ σκέπασμα ἑνὸς κιβωτίου. Περιεῖχοντο εἰς αὐτὸ κονσέρβαι ἀπὸ κρέατα. Εἰς ἕνα ἄλλο εὑρέθησαν γαλέττες.

— Ἂς τὰ μπαρκάρωμε στὴ φελοῦκά μας, παιδιά! διέταξεν ὁ μαρκήσιος, ἀφοῦ οἱ δύο ναῦται ἔφαγαν ὥστε νὰ πιασθοῦν λιγάκι. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐλησμόνησε...

— Τὸ πιὸ ἐπεῖγον πρῶτα! ἐπρόσθεσε δεικνύων ἕνα βαρελάκι μὲ κρασὶ καὶ ἓν μικρὸν κιβώτιον ἀπὸ τενεκέν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις ἐφαίνετο ἐπαρκῶς ὅτι ἦτο κανὲν ἀπὸ τὰ φορητὰ ἐκεῖνα φαρμακεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες μας ἐφρόντιζαν νὰ ἐφοδιάζωνται εἰς ὅλα τὰ μακρυνά των ταξείδια.

Εἶχεν ὀρθῶς μαντεύσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ μικροῦ κιβωτίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἰατρικῶν, ἦτο ἐκεῖ καὶ ἀρκετὴ κινίνη, μοιρασμένη εἰς δόσεις κανονικάς.

Ὁ Ἰάκωβος ἔχυσε μίαν δόσιν εἰς ἕνα ποτήρι τοῦ κρασιοῦ καὶ διανοίγων τὰ σφιγμένα δόντια τοῦ Γουλιέλμου, ἠνάγκασε τὸν μικρὸν νὰ καταπιῇ τὸ πικρὸν ποτόν, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ τὸν σώσῃ.

Κατόπιν οἱ τρεῖς ἄνδρες ἀνέβησαν πάλιν εἰς τὸ ἀκυβέρνητον σκάφος καὶ ἐπῆραν ἀπὸ αὐτὸ ὅ,τι ἠμποροῦσε εἰς κάτι νὰ τοὺς χρησιμεύσῃ, σπάγον, βελόνας, πελέκεις καὶ μαχαίρια, σχοινία ἀπὸ τὰ μείναντα ἄθικτα, καὶ πολλὰ κουρελιασμένα κομμάτια ἀπὸ τὰ τετράγωνα πανιά, τὰ ὁποῖα ἐκυμάτιζαν μὲ τὸ ἀεράκι, κρεμασμένα ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν κεραιῶν.

Ἡ αὐγὴ τοὺς ἐπρόφθασεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀσχολίαν, καὶ ἐπειδὴ ἦσαν μόνοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μεγάλης ἀλμυρᾶς ἐρήμου, εἰργάσθησαν καὶ μὲ τὸ εὐεργετικὸν φῶς τῆς ἡμέρας διὰ νὰ τὴν ἀποτελειώσουν.

(Ἑπεται συνέχεια) **ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ**

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ *Πέτρου Μαέλ*)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΧΟΡΟΝ

Ἀγαπητοί μου,

Χρονολογία τῆς σημερινῆς μου ἐπιστολῆς εἶνε 10 Φεβρουαρίου. Τὴν σημειόνω, διὰ νὰ μὴ νομίσετε τυχὸν ὅτι ὁ ὡραῖος χορὸς ποῦ θὰ σᾶς περιγράψω, ἐδόθη σαρακοστιάτικα! Ἀλλὰ καθὼς γνωρίζετε, τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» ἑτοιμάζονται ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς, καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ ἕνα χορὸν δοθέντα τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀποκρηᾶς, τὰς διαβάζετε μόλις τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας!

Τὸ ἀπόγευμα λοιπὸν τῆς Κυριακῆς ἐκείνης, ἡ μικρὰ Ρίτσα Μοντουόρη, εἰς τὴν φιλόξενον οἰκίαν τῆς θείας της, τῆς εὐγενεστάτης Κας Καλλιρρόης Παρρέν, ἐδέχετο τὰς μικράς της φίλας, μασκαρευμένας καὶ μή, νὰ παίξουν μαζί της, νὰ φάγουν, νὰ χορεύσουν καὶ νὰ δεχθοῦν μασκαράδες· μαζὶ δὲ μὲ τὰς φίλας της, καὶ τὰδελφία των— παρ' ὀλίγον νὰ εἰπῶ ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον!—καὶ τοὺς γονεῖς των, καὶ τοὺς συγγενεῖς των, καὶ πάει λέωντας. Τὰς ἐδέχετο λοιπὸν γελαστή, χαρούμενη καὶ χαριτωμένη, ὑπὸ ὡράταν κυανόλευκον στολὴν Ἀκολούθου, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων, καὶ τὴν *μεγάλην* μου κόρην—μεγάλην...τεσσάρων ἐτῶν,—μεταμορφωμένην εἰς κατακόκκινην, ἐκστατικὴν καὶ κάπου-κάπου θυμωμένην Παπαρούναν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ παρευρεθῶ κ' ἐγὼ εἰς τὸν παιδικὸν αὐτὸν χορὸν καὶ νὰ περάσω ὀλίγας ὥρας φαιδρὰς κ' εὐτυχισμένας.

Διότι εἶνε εὐτυχία μου πραγματικῶς νὰ εὑρίσκωμαι μεταξὺ παιδιῶν, καὶ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο, εἰς τὸ κοσμοπλημμυρισμένον σαλόνι τῆς κυρίας Παρρέν, εἶδα τόσα πολλά, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τόσα γνώριμα καὶ ἀγαπητά! Ἦσαν δὲ παιδιὰ ὅλων τῶν ἡλικιῶν, ἢ καλλίτερα ὅλων τῶν Τάξεων τῆς Διαπλάσεως. Ἡ Μεγάλη Τάξις—ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, ὅπου ἠμποροῦμεν ἐξαίρετα νὰ κατατάξωμεν καὶ... τοὺς γονεῖς,—προφανῶς ἐπλειονοψηφοῦσε. Ἀλλὰ τὴν γνησίαν πλειονοψηφίαν, δηλαδὴ ἄνευ βοηθείας... παλιμπαίδων, ἀπετέλει ἡ Μεσαία Τάξις, ἀπὸ 12 ἕως 15 ἐτῶν, μολονότι ἐπαρκῶς ἀντεπροσωπεύετο καὶ ἡ Μικρά, ἀπὸ 11 ἐτῶν καὶ κάτω, χορεύουσα εἰς τὰ διαλείμματα μόνον τῶν μεγάλων χορῶν, ἀπὸ φόβον... τσαλαπατήματος.

Παρὰ τὴν θύραν, συναντῶ τὸν νεαρόν μας φίλον *Ἀκρίταν* μὲ τὸ ὡραῖον του κεφάλι καὶ τὰ ρεμβώδη του μάτια, ἐπισκοποῦντα τὴν αἴθουσαν ὡς ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ποιὸς ξεύρει τί ποίημα σχεδιάζοντα κατὰ *φρένα*, (διότι εἶνε ποιητὴς καὶ διακρίνεται μάλιστα μεταξὺ τῶν νεωτάτων). Ἐξεπλάγην ποῦ δὲν ἔβλεπα πουθενὰ καὶ τὸν ἀδελφόν του, διότι τοὺς ξεύρω ἀχωρίστους.

—Ἔ! ποῦ εἶνε ὁ *Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος*; τὸν ἐρωτῶ.

—Βαρέθηκε, μοῦ ἀπαντᾷ· ἐνόμισε πῶς θὰ εἶνε ὅλο *μπεμπέδες*.... καὶ ἔμεινε στὸ σπίτι.

— Στὸ σπίτι; τέτοια μέρα; καὶ τί κάνει;

— Μὰ... μοῦ φαίνεται ὅτι γράφει... ἕνα δρᾶμα!

Δρᾶμα; τὴν ὥραν ποῦ χορεύει καὶ διασκεδάζει ὅλος ὁ κόσμος; Νὰ ἕνας δυνατὸς ἄνθρωπος! Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅμως ὅτι τὴν ἔπαθεν ὀλίγον καὶ θὰ μετενόησεν ὅταν ἔμαθε κατόπι τὰ καθέκαστα τοῦ χοροῦ, ὅπως καὶ μερικοὶ-μερικοὶ ποῦ νομίζουν ὅτι ἡ Διάπλασις εἶνε μόνον γιὰ *μπεμπέδες*, καὶ ὕστερα, ἀργά, ὅταν ἔμβουν μέσα καὶ ἰδοῦν τί εἶνε, κλαίγουν τὸν χαμένον καιρόν...

Νὰ κοντὰ 'στὸν *Ἀκρίταν* καὶ ὁ φίλος μας *Αἰθήρ*, γλυκὺς πάντα κ' εὐγενικώτατος, ποῦ ἕνα μόνον κακὸ ἔχει, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ χορεύσῃ, καὶ μόνον στὸ τέλος τὸν καταφέρνουν μὲ χίλια βάσανα τὰ κορίτσια· νὰ καὶ ὁ *Μέλλων Διπλωμάτης*, κοσμικώτατος καὶ ζωηρότατος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐξυπνοτάτη *Μιράντα* εἶπεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, ἀπὸ τὴν πολλὴν ζέστην δὲν ἦτο μόνον Διπλωμάτης ἀλλὰ καὶ Διπλομύτης, (πραγματικῶς, ἡ μύτη του εἶχε γίνῃ κατακόκκινη κ' ἐφαίνετο διπλῆ!) νὰ καὶ ὁ *Ἀριελ*, ποιητάκος μὲ διπλαῖς ἀξιώσεις ἀλλὰ καὶ χορευτὴς μαγεύσης, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν φούριαν τοῦ χοροῦ ἔχασε τὸ κατνούριο του... ρολόγι, καὶ τὸ ηὗρε κάτω ὁ ὑποφαινόμενος, καὶ τὸ ἐκράτησε κατὰ παράκλησιν τοῦ ποιητοῦ, διὰ νὰ τοῦ τὸ δώσῃ μετὰ τὰ χοροπηδήματα... Νὰ καὶ οἱ καλοὶ φίλοι μας, οἱ ἀδελφοὶ *Ραζηκότσικα*, μὲ ἄλλους φίλους των, ποῦ γρήγορα ἐπέταξαν τὰ ντόμινα κ' ἐχόρευσαν ἀκούραστοι μὲ τὰς στολάς των· καὶ ὁ ἀγαπητός μας *Ἄρης*, πάντοτε ξεσπαθωμένος διὰ χορούς, συλλόγους καὶ Διάπλασιν· τὸ λεπτὸν καὶ εὐλύγιστον *Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον*· ὁ *Ἀνδρέας Ζυγομαλᾶς* μὲ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο κεφάλι τοῦ ἀρχαίου ἐφήβου· ὁ μικρούλης *Γεώργιος Κατσαρᾶς* μὲ κόκκινο φράκο (ποῦ ἔκαμε μεγάλην προσβολὴν τῆς κόρης μου, γιατὶ τοῦ τὴν ἔδωσεν ὁ κ. Παρρὲν νὰ χορέψῃ, καὶ εἶπε... ὅτι τοῦ πέφτει μικρή!) ὁ μικρομέγας *Λοῦρος*, τοῦ ἰατροῦ, μὲ κόκκινο φράκο καὶ αὐτός· ἡ δημοφιλὴς *Σημαία τῆς Ἐλευθερίας*, μὲ ὅλον τὸν ἀέρα τοῦ πρώτου της Βραβείου εἰς τὸ Δημοψήφισμα· ἡ *Αὔρα τοῦ Ζαππείου* ποῦ ἔκαμνε μόνη της σὰν δέκα παιδιά· ὁ μικρὸς *Ἀριστομένης Βάλβης*, ἕνα χαριτωμένο παιδάκι· τὰ ἔξυπνα ἀγοράκια τοῦ κ. *Κύρου*, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑστίας, (ἓν ἀπ' αὐτὰ ἦτον μάγερας, ἀλλ' ἀντὶ νὰ μαγειρεύῃ, ἔτρωγε, καὶ μάλιστα ἔχασε μέσα εἰς τὴν ἀναμπουμπούλαν καὶ τὴν κατσαρολίτσαν του!) ὁ μικροσκοπικὸς ταυροφάχος-τορεατὸρ τῆς κυρίας Μομφεράτου, οἱ ἀδελφοὶ *Ζαλακώστα* καὶ ἄλλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἕως τὸ βράδυ ἐπεριμένετο, καθὼς ἀντελήφθην, μὲ ἀνυπομονησίαν καὶ ὁ φίλος μας *Στεφάνου* (ὁ φοβερὸς πωλητὴς κουπονιῶν), ἀλλ' ἄγνωστον διατὶ δὲν ἐφάνη.

Τώρα τὰ κορίτσια· καὶ πρῶτα-πρῶτα δύο λέξεις ἀκόμη διὰ τὴν *Μιράνταν*. Ἐφορεῦσεν ἄσπρα, ἐχόρευε λαμπρὰ καὶ ἀναντιρρήτως εἰς τὴν τάξιν της ἐβασίλευε· ἀλλὰ τὸ παράπονον τῆς μητέρας της εἶνε ὅτι κακιόνει συχνὰ καὶ κατσουφιάζει. Νὰ ἕνα ἐλάττωμα ποῦ συμφωνῶ κ' ἐγὼ ὅτι πρέπει νὰ τὸ κόψῃ!

Βλέπω ἀκόμη τὴν *Μίναν* καὶ τὴν *Κάκιαν Ὀρλώφ*, τὰς καλάς μας καὶ σεμνὰς φίλας· τὴν *Χρυσούλαν* καὶ τὴν *Μένην Βατικιώτη*, χαριτωμένην μ' ἐνδυμασίαν ἰαπωνικήν, στολισμένην μὲ χρυσάνθεμα· τὴν *Μαίρην* καὶ *Λιλὴν Σμὶθ* τὰς μαρκησίας *Ζώτου* (Κατίναν) *Μαντζαβίνου* καὶ *Καμπούρογλου* (Τζέννην) μὲ τὰ πρυδραρισμένα μαλλιά, ποῦ μετὰ δυσκολίας θὰ ἔλεγε κανεὶς ποία ἦτο ἡ πιὸ εὔμορφη· τὴν *Ἠρὼ* καὶ τὴν *Ἀλεξάνδραν* τοῦ Σουρῆ, τὴν *Σόνιαν Γενήσαρλη*, τὴν *Χρηστίναν* καὶ *Καίτην Βάλβη*, τὴν *Φανὴν* καὶ *Ἰωάνναν Κατσαρᾶ*, τὴν *Κικὴν Ζώτου* (Κλεὸ) κτλ.

Ἂν μ' ἐρωτᾶτε τώρα διὰ τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς παιδικῆς εὐμορφιᾶς, χάριτος καὶ ζωηρότητος, ἐγὼ θὰ τὸ ἔδιδα ἀδιστάκτως εἰς τὴν μικρὰν *Λιλὴν Σμὶθ*—Μεσαία Τάξις—ἡ ὁποία ἐφορεῦσε κομψοτάτην στολὴν κυανῆν μεσαιωνικοῦ Ἀκολούθου, ποῦ ἐπήγαινε τελείως εἰς τὸ σωματάκι της καὶ ἀνεδείκνυε τὰς ὡραίας του γραμμάς, καὶ εἶχε τὰ μαλλάκια της κοντὰ καὶ σγουρά, νὰ πέφτουν γύρω-γύρω ς' ἕνα προσωπάκι ζωγραφιστό, ποῦ τὸ ἐστόλιζαν ἔξυπνα μάτια καὶ αἰώνιον μειδίαμα.

Τὸ δὲ πρῶτον βραβεῖον τῆς Μικρᾶς Τάξεως θὰ τὸ ἔδιδα εἰς τὴν *Ἰωάνναν Κατσαρᾶ*, ἡ ὁποία εἶχε μετεμορφωθῆ εἰς χαριτωμένον καὶ ἀεικίνητον διαβολάκι, ἐχόρευσε δὲ ὡραιότατα, καὶ μάλιστα ἕνα *κέικ-οὐόκ*, μὲ τὴν ἄλλην δεινὴν χορεύτριαν, τὴν *Κατίναν Ζώτου*, τὸ ὁποῖον κατεχειροκροτήθη.

Καὶ τοῦ χρόνου! **ΦΑΙΔΩΝ**

ΓΙ' ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΩΝ ΓΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.
Η ΚΑΛΗ ΗΡΑ

Ἐβράδυαζε κ' ἐπήγαινε. Ἄναψαν τὰ φῶτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Καὶ οἱ πελάτες δὲν ἄργησαν πολὺ νὰ ἔλθουν διὰ νὰ δειπνήσουν. Καὶ ἄρχισε τότε μία φασαρία, ποῦ ἠμποροῦσε νὰ ξεκουφάνῃ καὶ τὰ κουφανδόνια, ἀπὸ φωνές, ὁμιλίες, διαταγές, παραγγελίες, ἀπὸ πιάτα ποῦ ἐβροντοῦσαν, ἀπὸ μαχαιροπήρουνα ποῦ ἐκτυποῦσαν.

Καὶ μία παραγγελία ἠκούετο συχνότερα ἀπὸ τὲς ἄλλες:

— Ἕνα λαγὸ στιφάδο!...

Τὸ μοῦτρο τοῦ μάγερα, κατακόκινο σὰν τὸ μῆλο, ἐχάνετο πίσ' ἀπὸ τὸν μυρωδάτον ἀχνὸν ποῦ ἀνέβαινε ἀπὸ τὲς διάφορες κατσαρόλες καὶ τὰ κατσαρολάκια.

«Ἡ σκύλα ἐπήγαινε σιγὰ-σιγά...» (Σελ. 92.)

Τότε, ἡ χονδρὴ σκύλα, ἅμα εἶδεν ὅτι κανένας δὲν τὴν ἐπρόσεχεν, ἐσηκώθηκε μὲ ἕνα ἀγγομάχημα, σὰν τοὺς κοιλαράδες ποῦ δὲν μποροῦν νὰ σηκώσουν τὴν κοιλάρα των χωρὶς νὰ βογγήσουν, καὶ ἐπλησίασε τὸν *Μελάνη* μας.

— Ἂν ἀγαπᾷς τὴν ζωή σου, τοῦ ἐσφύριξε στὸ αὐτάκι του, ἀκολούθησέ με, κάνοντας τὸν ἀδιάφορο, γιὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ μᾶς ἐννοήσουν· ἔχω κάτι σπουδαῖο νὰ σοῦ πῶ...

Μὲ τόσον μεγάλην σοβαρότητα ἔλεγε τὰ λόγια της ἡ *Ἥρα*, ὥστε ὁ *Μελάνης* μας οὔτε μίαν στιγμὴν δὲν ἐκάθησε νὰ συλλογισθῇ ἂν ἔπρεπεν ἢ ὄχι νὰ τὴν παρακούσῃ. Ὑπήκουσεν ἀμέσως, σὰν καλὸ μικρουλάκι ποῦ ἦταν, καὶ ἐπῆγε κατόπιν της σὲ μιὰ γωνίτσα τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου δὲν ἦταν κανένας ἄνθρωπος.

Ἡ σκύλα ἐπήγαινε σιγὰ-σιγά, μὲ τὸ κεφάλι χαμηλά, καὶ ἐμύριζε τὸ πάτωμα μὲ μιὰ ἀδιαφορία τόσο μεγάλη, ὥστε ὁ γατάκος μας ἐσυλλογίσθηκε πῶς αὐτὴ ἡ σκύλα δὲν ἤτανε καμμιὰ τρελλή, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, παραπολὺ σοβαρὴ καὶ γνωστική. Ἐπήγαινε μ' ἕναν τρόπον, ποῦ θαρρεῖς, δὲν τοῦ εἶχε ποτὲ μιλήσῃ τοῦ γατάκου μας.

Ἐξαπλώθηκε κ' ἐτέντωσε τὲς ἀρίδες της 'ς ἐκείνην τὴν ἐρημικὴν γωνίτσα, καί, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα, μὲ τὸ στόμα της ἐπάνω στὰ ἐμπροσθινά της πόδια, ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν της χωρὶς νὰ τὸν κυττάζῃ.

Ὅλος ὁ κόσμος τὸ ξέρει ὅτι τὰ ζῶα ἠμποροῦν καὶ συνεννοοῦνται μὲ νεύματα καὶ σημεῖα, ὅπως οἱ κωφάλαλοι· μ' ἕνα ἀνοιγόκλεισμα τοῦ ματιοῦ των, μ' ἕνα κούνημα τῆς οὐρᾶς ἢ τοῦ αὐτιοῦ των, λέγουν ἕνα σωρὸ πράγματα. Αὐτὴ εἶνε ἡ μυστικὴ των γλῶσσα, ἡ ὁποία πολλὲς φορὲς τοὺς χρησιμεύει διὰ νὰ γλυτόνουν ἀπὸ τὰ πειράγματα καὶ τὰ σκληρὰ βάσανα ποῦ τοὺς κάμνουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἰδίως μερικὰ κακόπαιδα...

—Ξέρεις ποῦ εὑρίσκεσαι; ἠρώτησεν ἡ καλή μας *Ἥρα*.

Ὁ γατάκος ἀνεσήκωσε τὰ αὐτάκια, τὴν πονηρὴ μυτοῦλά του καὶ εἶπε:

—Σ' ἕνα μέρος ποῦ μαγειρεύουνε φαγιά.

— Ναί... μὰ ἤθελα νὰ πῶ: σὲ ποιανοῦ μαγαζί; Ξέρεις νὰ μοῦ 'πῇς;

— Δὲν ξέρω, κυρία.

— Λοιπόν! εἶσαι στὸ περίφημον *Ξενοδοχεῖον ὁ Παχὺς Λαγός*, τοῦ κὺρ Μαθιοῦ...

(Ἕπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΠΑΙΔΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Ἂν ἐρωτᾶτε διὰ τὸν Τζὰκ Χάρδυ, ἂν κατὰ τύχην ἐγίνετο λόγος διὰ βιβλία αὐτὸς ἐθύμονε. Τὰ βιβλία τοῦ εἶχαν κλέψῃ τὰ δύο μεγάλα του ἀγόρια. Εὐτυχῶς διὰ τὴν Μάγγην, εἶχε λησμονήσῃ ὁ πατέρας της τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐλλιπῶν τόμων τῆς σοφίας. Ἐνῷ ἀγαποῦσε τὴν κόρην του μὲ τρυφερὰν στοργήν, ὅσον δὲν εἶχεν ἀγαπήσῃ κανὲν ἀπὸ τὰ ἄλλα του παιδιά, ὁ ἡμιάγριος ἐκεῖνος ἰδιοκτήτης τοῦ *ράντσου* τὴν ἔβλεπε νὰ μεγαλόνῃ καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζε κατὰ βάθος. Ὡς ἐξ ἐνστίκτου, ἡ Μάγγη, ᾐσθάνετο ὅτι αἱ «ἱστορίαι» της δὲν ἠμποροῦσαν διόλου νὰ ἐνδιαφέρουν τὸν πατέρα της, ἀλλ' οὔτε κἂν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ «σπιτιοῦ» της, ἀλλ' οὔτε τὰ πολυποίκιλα «τέλη», τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπινοήσῃ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κολοβωμένον ἔργον τοῦ μεγάλου Ἀγγλου μυθιστοριογράφου.

Ὅλα αὐτὰ ἦσαν κοριτσίστικα παιγνίδια, καὶ ἀστεῖα τῆς κόρης του. Ἡ Σελήνη εἶχε πέσῃ ἐπίτηδες ἀπὸ τὸ φεγγάρι διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἔμπιστος φίλη τῆς Μάγγης...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.
Ο ΧΙΟΝΟΠΟΥΠΟΥΛΟΣ

— Τώμ! εἶπε μίαν ἡμέραν ἡ Μάγγη εἰς τὸν ἀδελφόν της, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ἡ Σελήνη τὸ ἄλογό της, ὅπως ἔχω κ' ἐγώ. Τῆς ἔμαθα νὰ καβαλλικεύῃ, καὶ σχεδὸν δὲν φοβᾶται πιά.

Ὁ Τὼμ ἐγύρισε καὶ εἶδε τὸ «φεγγαρόπαιδο» μὲ ἕνα χαμόγελο, κάπως περιποιητικό. Τοῦ ἐφαίνετο σὰν παιγνιδάκι, ἕτοιμο νὰ σπάσῃ, ἐνῷ ἡ Μάγγη, κατὰ τὴν ἰδέαν του, ἦτο πιὰ σωστὴ γυναικοῦλα.

— Θὰ τὸ δοῦμε, ἂν φοβᾶται ἢ ὄχι. Πήδα, ἐπάνω, μικροῦλά μου!

Ὁ Τὼμ ἦτο ἔφιππος, ἕτοιμος νὰ ξεκινήσῃ διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιοδείαν του εἰς τὰ διάφορα ποίμνια, καὶ τὰ δύο κορίτσια ἐστέκοντο ἀγκαλιασμένα εἰς τὸ κατῶφλι τῆς θύρας.

Ἡ Σελήνη ἐκοκκίνισε λιγάκι καὶ ἦλθε κοντά του. Ὁ Τὼμ τῆς ἔδωκε τὸ χέρι του καὶ τῆς εἶπε νὰ βάλῃ τὸ ἕνα πόδι της ἐπάνω στὸ 'δικό του. Σὲ μιὰ στιγμοῦλα, ἡ μικροῦλα εὑρέθη καβάλλα εἰς τὰ καπούλια τοῦ ἀλόγου, γαντζωμένη ὅπως ἠμποροῦσε ἀπὸ τὸν ἵππέα. Τὸ ἄλογο ἐσκίρτησε καὶ ἔπειτα ἔτρεξε μὲ ταχύτατον καλπασμόν. Ἡ Σελήνη, ἀφοῦ τὴν πρώτην στιγμὴν κατετρόμαξεν, εἶδεν ὅτι ἐκάθητο στερεά, καὶ ἡ φρενιασμένη ἐκείνη τρεχάλα τῆς ἐφάνη ἐκτάκτως διασκεδαστική. Ὁ σχεδὸν κρύος ἀέρας τῆς ἐμαστίγονε τὸ πρόσωπον· ἐνόμιζεν ὅτι ἐζοῦσε δύο φορὰς καὶ ὄχι μίαν· τὸ αἷμα ἐκυκλοφοροῦσε ταχύτερα εἰς τὰς φλέβας της· εἶχε πολλὴν διάθεσιν νὰ γελάσῃ, νὰ τραγουδήσῃ· ποτὲ ὁ ἥλιος δὲν τῆς ἐφάνη τόσον φωτεινός, οὔτε ὁ ἀέρας τόσον καθαρός.

— Λοιπόν;... ἠρώτησεν ὁ Τώμ, ἐπιβραδύνων τὸν δρόμον τοῦ ἀλόγου του.

— Θέλω κι' ἄλλο, κι' ἄλλο!

Ὁ Τὼμ ἤρχισε νὰ γελᾷ, λέγων:

— Νά, τὸ φεγγαρόπαιδο ποῦ γίνεται σωστὸ παιδὶ τῆς γῆς, τώρα!

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ φεγγαρόπαιδο! ἐφώναξε θυμωμένη ἡ μικροῦλα.

— Καλά, καλά. Κρατήσου δυνατά, γιατὶ θὰ βάλω τὸ ἄλογό μου νὰ χορέψῃ.

Καί, πραγματικῶς, ἐβίασε τὸ ἄλογό του νὰ κάμῃ περιεργοτάτους βηματισμούς. Πότε ἐσηκόνετο σχεδὸν ὀρθὸ εἰς τὰ ὀπίσθιά του πόδια, πότε ἐπήγαινε μὲ τὸ πλευρόν, ἐνῷ συγχρόνως ἐκύτταζε τὸν κυριόν του κ' ἐχαμήλονε τ' αὐτιά του, σὰν ἄλογο ποῦ ὑποθέτει ὅτι τὸ κακομεταχειρίζονται· μίαν φορὰν μάλιστα ἐστάθη μετέωρον ἐπάνω εἰς τὰ ἐμπροσθινά του πόδια. Τότε, ἀληθινά, ἦτο δύσκολον νὰ μὴ πέσῃ κανείς. Ἡ Σελήνη ὅμως ἐκρατήθη καλά. Τέλος ὁ Τώμ, ἀφοῦ ἐχαΐδεψε τὸ λαμπρὸν ζῷόν του μὲ τὸ χέρι, τῷ ἐπέτρεψε νὰ καλπάσῃ ἐλεύθερα, καὶ αὐτό, μὲ ἕνα χρεμετισμὸν εὐχαριστήσεως, ἐξαναπῆρε τὸν δρόμον κατὰ τὸ σπίτι.

Ὁ Τὼμ ἐκατέβασε τὴν μικροῦλαν κοντὰ στὴν Μάγγην, ποῦ ἐπερίμενε τὴν

ἐπιστροφὴν τῆς μαθητρίας της, ὄχι καὶ χωρὶς κάποιαν τρεμοῦλαν.

— Θαυμάσια, Σελήνη. Σοῦ ἀξίζει νὰ ἔχῃς ἕνα ἄλογο δικό σου. Αὔριο, θὰ πᾶμε ἕως τὸ βορεινὸ λειβάδι, ὅπου εὑρίσκονται αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὰ ἄλογα.

— Εὐχαριστῶ, Τώμ. Θ'ἀγαπῶ κ'ἐγὼ τὸ ἀλογάκι μου, ὅπως ἡ Μάγγη ἀγαπᾷ τὸν Λαμπυρίδα της.

Ὅλη νύκτα, ἡ Σελήνη ὠνειρεύετο τὸ ἄλογό της καὶ τί ὄνομα ἔπρεπε νὰ τοῦ δώσῃ.

Τὸ φθινόπωρον ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος του. Αἱ νύκτες ἦσαν παραπολὺ ψυχραί. Ἀλλά, εἰς τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο κλῖμα, ὅπου ὁ ἀέρας εἶνε ἐκτάκτως ξηρὸς καὶ καθαρός, δὲν ὑποφέρουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ κρύο· ὁ ἥλιος ἄλλως τε ἔλαμπε μὲ τόσην λαμπρότητα ὥστε συχνὰ αἱ ἡμέραι ἦσαν σχεδὸν χλιαραί. Ἡ ὁμίχλη, αἱ βροχαί, ὁ σταχτερὸς καὶ κλεισμένος οὐρανὸς εἶνε πράγματα σχεδὸν ἄγνωστα εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Ἡ Σελήνη ὅσον ἐπήγαινε κ' ἐδυνάμονε. Δὲν ἦτο πλέον τὸ κακόμοιρο ἐκεῖνο κοκκαλιάρικο πλασματάκι, ποῦ ἦτο κάτασπρο σὰν τὸ κερὶ καὶ εἶχε κινήσῃ τὸν οἶκτον ὅλης τῆς οἰκογενείας Χάρδυ· τὰ μαγουλάκια της τώρα ἦσαν γεμάτα καὶ ροδοκόκκινα, τὰ μαλλιά της εἶχαν μεγαλώσῃ καὶ ἐσγούραιναν γύρω στὸ κεφάλι της σὰν προβίτσα ἀρνιοῦ. Ἠμποροῦσε τώρα νὰ τρέχῃ καὶ νὰ πηδᾷ ὅπως ἡ Μάγγη ἡ ἰδία, καί, ὅπως τὸ ἔλεγεν αὐτή, «σχεδὸν δὲν ἐφοβώτανε πιά». Ὡμιλοῦσεν εὐχερῶς τὰ ἀγγλικά, μὲ μίαν ἔρρινον προφορὰν ἀστειοτάτην, καί, ὅσον ἐπερνοῦσεν ὁ καιρός, τόσον τῆς ἐφαίνετο ὅτι ἦτο μέλος τῆς οἰκογενείας. Ἐνίοτε μάλιστα ἐλησμονοῦσεν ὅτι ἦτο ξενοῦλα. Ἐθαύμαζε τὴν Μάγγην, τὴν ἐμιμεῖτο εἰς τὸ καθετί, ἰδιαιτέρως ὅμως ἐσυμπαθοῦσε τὴν γραῖαν κυρίαν Χάρδυ, τῆς ὁποίας οἱ τρόποι ἦσαν ἠπιώτεροι ἀπὸ τοὺς τρόπους τῶν ἄλλων. Ὁ Τὼμ καὶ ἡ μικροῦλα εἶχαν γίνῃ φίλοι, ἀλλὰ ἡ Σελήνη ἐφοβεῖτο λιγάκι τὸν Τζὰκ Χάρδυ, καὶ δὲν ἠξευρε πῶς νὰ μιλήσῃ τῆς συζύγου του.

Ὅταν ὁ Τὼμ ἦλθε νὰ πάρῃ τὴν Σελήνην, αὐτὴ παρετήρησεν ὅτι ὁ φίλος της εἶχε τυλίξῃ ἕνα μακρὺ σχοινὶ γύρω εἰς τὴν σέλλαν του. Ἐπήδησεν, ἐλαφρότερα παρὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν, ὀπίσω ἀπὸ τὸν νέον, καὶ αὐτὸς τὴν συνεχάρη, τὰ δὲ συγχαρητήριά του τὴν ἔκαμαν νὰ καμαρώσῃ ἀπὸ ὑπερηφάνειαν.

Αὐτὴν τὴν φορὰν, ὁ καλπασμὸς μέσα στὸ λειβάδι, ἦτον ἀληθινὴ μαγεία· τὸ ἄλογο ἐφαίνετο τόσον ἐνθουσιασμένον ποῦ ἔτρεχεν, ὅσον καὶ ἡ μικροῦλα. Μετ' ὀλίγον, ἐχάθη κάθε ἴχνος πολιτισμοῦ. Γύρω των δὲν ὑπῆρχε παρὰ τὸ λειβάδι, σκεπασμένον μ' ἕνα εἶδος χόρτου ξηροῦ καὶ μακρουλοῦ, τὸ ὁποῖον νοστιμεύονται τὰ ἄλογα πολὺ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἀπαλωτέραν χλόην. Εἰς τὸν ὁρίζοντα, πολὺ μακράν, τὰ χιονοσκέπαστα βουνὰ ἦσαν ὑψωμένα σὰν ἀμφιθέατρον. Ἡ ἀπόλυτος σιωπή, ἡ ἀγρία καλλονὴ τῆς σκηνῆς ἐκείνης ἔκαμναν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν μικροῦλαν, χωρὶς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία νὰ τὸ πολυκαταλαβαίνῃ.

Τέλος, ἀφοῦ ἐκάλπασαν μίαν περίπου ὥραν, ἡ Σελήνη εἶδε μακρυὰ ἕνα κοπάδι ἀμέτρητον. Τὸ ἄλογο τοῦ Τὼμ ἐχρεμέτισε μὲ χαράν, καὶ ἄλλοι χρεμετισμοὶ τοῦ ἀπήντησαν, τόσον ὅμως ἀδύνατοι ἀκόμη, ὥστε ἡ Σελήνη ἐπρόσεχε νὰ ἀκούσῃ καλὰ διὰ νὰ ἐννοήσῃ τί ἦσαν.

«Ὁ Τὼμ ἐγύρισε καὶ εἶδε τὸ «φεγγαρόπαιδο...» (Σ. 92)

— Τὸ ἄλογό μου θυμᾶται τὸ λειβάδι ὅπου ἐγεννήθηκε, εἶπεν ὁ Τώμ· εἶνε ἕνας χρόνος ποῦ τὸ ἔπιασα μὲ τὸν βρόχον. Βάστα γερά, Σελήνη· θὰ μοῦ χρειασθοῦν καὶ τὰ δύο μου χέρια καὶ τὸ ἄλογό μου εἶνε ἱκανὸ ν' ἀρχίσῃ νὰ χορεύῃ χωρὶς νὰ τὸ παρακαλέσουν.

Μετ' ὀλίγον ἡ Σελήνη εἶδεν ὅτι ἑκατοντάδες ἀπὸ ἄλογα, ἡμιάγρια ἀκόμη, ἐστέκοντο εἰς ἀρκετὰ μεγάλην ἀπόσπασιν ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν βωδιῶν. Ὁ Τὼμ ἐπροχωροῦσε μὲ ἀρκετὰς προφυλάξεις, μὲ ἐλαφρὸν καλπασμόν. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐζητοῦσε νὰ ἐκλέξῃ πρῶτα τὴν κατεύθυνσίν του. Ἐπὶ τέλους, ἐκέντησε τὸ ἄλογό του πρὸς ἓν σημεῖον, ὅπου ἐστέκοντο μαζὶ ἓξ ἑπτὰ ἄλογα καὶ πουλάρια. Ἀνάμεσα εἰς αὐτὰ ἦτο καὶ ἕνα κάτασπρο ἀλογάκι, μὲ μακρὰν οὐράν, τὸ ὁποῖον ἔβλεπε τὸν ἱππέα ποῦ ἐπλησίαζε, χωρὶς αὐτὸ νὰ φαίνεται ὅτι ἀνησυχοῦσε διόλου. Τὰ ζῷα ἦσαν ὅλα συνηθισμένα μὲ τοὺς *κάου-μπόϋς*.

«Ὁ βρόχος ἐσφύριξεν εἰς τὸν ἀέρα...» (Σελ. 93.)

Ὅταν ἱκανοποιήθη ἡ περιέργειά του, τὸ ἄσπρο ἀλογάκι ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν συντρόφων του.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐπερίμενεν ὁ Τώμ. Ἐξετύλιξε ταχύτατα τὸν βρόχον του— τὸ *λάσσο* του, ὅπως τὸν ἔλεγε μὲ τὴν ἱσπανικὴν ὀνομασίαν του. Ὁ βρόχος ἐσφύριζεν εἰς τὸν ἀέρα κ' ἐπῆγε κ' ἐτυλίχθη γύρω εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἄσπρου ἀλόγου. Τὸ ἄλογο, σὰν τρελλὸ ἀπὸ τὴν ταραχήν του, ἐπροσπάθησε νὰ ξεμπλεχθῇ, κ' ἐμπέρδευσε τὸ πόδι του εἰς τὸ σχοινί. Ἦτο φόβος μὴν τὸ σπάσῃ. Γρήγορα - γρήγορα, ὁ Τὼμ ἐπλησίασε, ἔλκων τὸ σχοινί, καθ' ὅσον ἐπήγαινε. Ἄμα ἔφθασε πολὺ κοντὰ εἰς τὸ ὡραῖον ζῷον, ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν κ' ἐφώναξε τῆς Σελήνης.

—Πρέπει νὰ κατέβω ἐγώ· προσπάθησε νὰ σκαρφαλώσῃς καὶ νὰ καθήσῃς μέσα στὴ σέλλα, καὶ νὰ κρατῇς τὸν *Μαυρογέρακα*.

Ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἔξαψίς της ἦτο τόση, ὥστε ἡ Σελήνη δὲν ἐσκέφθη κἂν νὰ φοβηθῇ. Τὸ μεγάλο μαῦρο ἄλογο τοῦ Τώμ ἐκύτταξε τὸν κύριόν του, σὰν νὰ ἐκαταλάβαινε τί ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ. Τὸ κοριτσάκι, ἐλαφρὰ καὶ γρήγορα, ἐγλύστρησε κ' ἐχώθη μέσα εἰς τὴν ὑψηλὴν μεξικανικὴν σέλλαν καὶ ἥρπασε τὰ ἡνία, τὰ ὁποῖα ἐκυμάτιζαν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ *Μαυρογέρακα*. Εἰς τὴν ἀρχήν, τὸ ἄλογο ἐθύμωσε ποῦ τὸ ἐκρατοῦσαν τόσον μικρὰ χεράκια, ἔμεινεν ὅμως ἥσυχον. Ἡ Σελήνη ἦτο λαχανιασμένη. Κανὲν θέαμα ἕως τότε δὲν εἶχεν ἰδῇ μὲ τόσον ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Τό *καϋμένο* τὸ ἀλογάκι ἔκαμνε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ διὰ νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ ξεφύγῃ. Ὁ Τὼμ τὸ κατεπράϋνε μὲ λόγια καὶ μὲ χάδια, ἀλλὰ τὸ ἄλογο διαρκῶς ἔτρεμε καὶ ἐσπάραζε.

Ὁ Τὼμ ἐξέμπλεξε πρῶτα τὸ πόδι του καὶ σιγὰ-σιγὰ ἐξέσφιξε τὸ σχοινί. Τὸ ἀλογάκι, τὸ ὁποῖον βέβαια εἶχεν ὑποφέρῃ, ἐκύτταζε τὸν νέον κύριόν του καὶ τὰ μάτια του εἶχαν μίαν ἔκφρασιν, σὰν νὰ ἦσαν ἀνθρωπινά· ἐφαίνοντο σὰν νὰ ἐζητοῦσαν ἔλεος, σὰν ν' ἀπαιτοῦσαν τὴν ἐλευθερίαν.

Ὁ Τὼμ τοῦ ὡμιλοῦσε μὲ λόγια γλυκά. Μόλις ἐξέσφιξε τὸ σχοινί, γρή-

γορος σὰν ἀστραπή, τοῦ ἐπέρασεν ἕνα χαλινάρι εἰς τὸ στόμα κ' ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν του. Φρενιασμένο, μανιακό, ἄγριο, τὸ ἄλογο ἀνεσηκώθη ὀρθὸ μ' ἕνα πήδημα κ' ἐπροσπάθησε νὰ τινάξῃ κάτω τὸν ἀναβάτην του. Ἀλλὰ ὁ Τὼμ εἶχε δαμάσῃ καὶ ἄλλα ἀγριώτερα. Ἐπρόσεχε καὶ ἀκολουθοῦσε τὰ ἄτακτα κινήματα τοῦ μικροῦ ἀλόγου, καθισμένος εἰς τὴν ράχιν του, ἂν καὶ δὲν εἶχε σέλλαν· ἐτραβοῦσεν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον τὸ χαλινάρι, διὰ νὰ μὴ πληγώσῃ τὸ εὐαίσθητον στόμα του. Τὸ ἄλογο ἐκύρτωνε τὴν ράχιν του, ἐτινάζετο, ἐπηδοῦσε πότ' ἐδῶ καὶ πότ' ἐκεῖ, ἀνεσηκόνετο ἐντελῶς ὀρθὸν εἰς τὰ ὀπίσω πόδια του. Ὁ Τώμ, χωρὶς διόλου νὰ συγκινηθῇ, ἄφινε νὰ ἐξαντληθῇ ἡ πρώτη μανία τοῦ ἀγρίου ζῴου, τὸ ὁποῖον εἶχε πιασθῇ ἔτσι εἰς τὴν παγίδα.

Ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς μεξικανικῆς σέλλας, ἡ Σελήνη ἐκύτταζεν ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ δράματος. Ἡ καρδία της ἐκτυποῦσε δυνατά. Ἦτο ἕτοιμη νὰ φωνάξῃ, ὅταν ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Τὼμ θὰ ἔπεφτε χωρὶς ἄλλο κατὰ γῆς.

Ἦλθεν ἐπὶ τέλους ἡ στιγμή, ποῦ τὸ ἄσπρο ἀλογάκι, ἐξηντλημένον ἀπὸ τοὺς ἀγῶνάς του, ἱδρωμένον, μὲ τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα, αἰσθανόμενον ὅτι εἶχε νικηθῇ καὶ μανιῶδες δι' αὐτό, ἐστάθη ἀκίνητον καὶ ἀκόμη ἔτρεμεν ὅλον.

— Τώρα θὰ πάῃ μοναχό του. Ἀκολούθησέ με.

Καὶ ὁ Τὼμ ἐσφύριξε τοῦ ἀλόγου του, τὸ ὁποῖον παντοῦ τὸν ἀκολουθοῦσε σὰν σκυλάκι. Ὁ *Μαυρογέρακας* ἀνετίναξε τὸ δυνατὸ κεφάλι του καὶ ἐπροσπάθησε νὰ ἰδῇ τὸ κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον τὸν ἴππευεν. Ἀπεφάσισεν ὅμως νὰ ὑπακούσῃ. Ὁ Τὼμ διηύθυνε τὸ ἄγριο ἀλογάκι, ὄχι χωρὶς κόπον πρὸς τὸ σπίτι.

Ἔχασες πιά, καϋμένο ἄσπρο ἀλογάκι, τὴν ἐλευθέραν ζωήν ποῦ εἶχες στὸ λειβάδι, μαζὶ μὲ τοὺς φίλους σου ποῦ ἔπαιζες, μαζὶ μὲ τὴν μητέρα σου, ποῦ ποτὲ δὲν ἔφευγες *μακρυά* της. Ἡ δουλειά σου θὰ εἶνε ἐλαφρά, δουλειὰ ὅμως πάντοτε· εὑρῆκες τὸν αὐθέντην σου, καὶ ὁ αὐθέντης αὐτὸς ποτὲ δὲν θὰ σὲ ἀφίσῃ...

Ἡ Σελήνη, ἂν καὶ ἐλυπεῖτο μὲ τὴν καρδιά της τὸ ἄλογο ποῦ ἦτο προωρισμένον δι' αὐτήν, τὸ ἐθαύμαζεν ὅμως καὶ ἦτο ἐνθουσιασμένη διὰ τὴν ἀπόκτησίν του. Ἦτο δικό της, ἀποκλειστικῶς δικό της.

Καὶ εἶπε: —Θὰ τὸ λέγω *Χιονοπούπουλο*, διότι εἶνε ἄσπρο σὰν τὸ χιόνι τῶν βουνῶν. Θὰ τὸ ἀγαπῶ πολύ.

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας *Ἰωάννας Μαιρέ*).

ΟΛΙΓΑ ΑΠΑ ΟΛΑ

Ὑψηλὰ Μαθηματικά.

Ὁ Ἀνανίας ἐξακολουθεῖ νὰ καταγίνεται μὲ τὰ Ὑψηλὰ Μαθηματικά του. Ἦλθε προχθὲς καὶ μοῦ εἶπε:

— Γράφετε σ' ἕνα χαρτὶ ἕνα ἀριθμὸν τριψήφιον, ἀλλὰ... μυστικά!

— Τὸν ἔγραψα...

— Ξαναγράφτε τὰ ἴδια ψηφία κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

— Τὰ ἔγραψα...

— Ἀφαιρέσατε τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν μεγαλήτερον, καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ πῆτε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς διαφορᾶς.

Ἔκαμα τὴν πρᾶξιν καὶ τοῦ ἀπήντησα:

— Ὀκτώ.

— Λοιπόν, μοῦ λέγει ὁ Ἀνανίας, ἠβρατε διαφορὰ τὸν ἀριθμὸν 198.

Πραγματικῶς αὐτὴ ἦτο ἡ εὑρεθεῖσα διαφορά! Ἠρώτησα τὸν Ἀνανίαν πῶς γίνεται αὐτὸ τὸ θαῦμα καὶ αὐτὸς—ὑπὸ ἐχεμύθειαν—μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι:

— Τὸ μεσαῖον ψηφίον τῆς διαφορᾶς δύο τοιούτων ἀριθμῶν εἶνε πάντοτε 9. Ἂν δὲ ἀπὸ τὸν 9 ἀφαιρέσετε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων, εὑρίσκετε ἀμέσως τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων... Καὶ αὐτὸ γίνεται μὲ κάθε ἀριθμόν. Ἔχομεν λ. χ. τὸν ἀριθμὸν 674
Ἀφαιροῦμεν τὸν ἀντίστροφον 476
Ὑπόλοιπον 198

Ἅμα ἀκούσετε ὅτι τὸ ψηφίον τῶν μονάδων εἶνε 8, τὸ ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸ 9, εὑρίσκετε 1, καὶ ἔχετε οὕτω πλήρη τὴν ἀπάντησιν.

Ὄρνιθες; ποῦ κλωσσοῦν ψάρια.

Οἱ Κινέζοι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐργατικώτατοι, δὲν ἐννοοῦν οὔτε τὲς κόττες των ν' ἀφίνουν νὰ κάθωνται ἄργαι, — ἐκτός, ἐννοεῖται, ἂν κάμνουν αὐγά. Ὅταν ἀποκλωσσήσουν αἱ κλῶσσες καὶ βγάλουν πουλάκια, ἕως ὅτου ξαναρχίσουν νὰ γεννοῦν, τὰς βάζουν καὶ κλωσσοῦν αὐγὰ ψαριῶν.

Μαζεύουν ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιὰ τὰ αὐγουλάκια τῶν ψαριῶν — τὴν *γονήν*, ὅπως λέγεται ἐπιστημονικῶς — καὶ γεμίζουν μὲ αὐτὰ διάφορα ἄδεια αὐγὰ κόττας. Γνωρίζετε πῶς ἀδειάζονται τὰ αὐγά, χωρὶς νὰ σπάσῃ τὸ κέλυφος. Βουλόνουν ἔπειτα τὴν τρύπαν μὲ κερί, καὶ βάζουν τὰ ψεύτικα αὐγὰ κάτω ἀπὸ τὴν κλῶσσαν. Αὐτὴ τὰ ζεσταίνει, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῇ τίποτε.

Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας τῆς τὰ παίρνουν, τὰ σπάζουν καὶ ρίπτουν τὸ περιεχόμενόν των εἰς μικρὰς δεξαμενάς, ὅπου μεγαλόνουν τὰ ψαράκια. Καὶ ὅταν μεγαλώσουν ἀρκετά, τὰ μεταφέρουν εἰς τὰς λίμνας καὶ εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖά των.

Ἐκεῖ ἡ κόττα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ πιάσῃ καὶ νὰ τὰ φάγῃ,—ἂν ἠμπορῇ,ἐννοεῖται.

«*Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ*».

Λέγομεν αὐτὴν τὴν φράσιν ὅταν θέλωμεν νὰ παραστήσωμεν ἐπὶ τὸ εἰκονικώτερον τὴν μεγάλην ταχύτητα μιᾶς κινήσεως. Ἀλλὰ πόση εἶνε ἡ ταχύτης μιᾶς ριπῆς; — πόσος δηλαδὴ χρόνος χρειάζεται διὰ ν' ἀνοιγοκλείσῃ τὸ μάτι;

Τὸ ἐμέτρησαν καὶ αὐτό, μὲ εἰδικὴν φωτογραφικὴν μηχανήν. Μὲ τὴν μηχανὴν αὐτήν, ἐφωτογράφησαν τὰ μάτια ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀφοῦ ἐκόλλησαν εἰς τὰ βλέφαρά του ἀπὸ ἕνα μικρότατον κομματάκι χαρτιοῦ, διὰ νὰ φανῇ καθαρώτερα ἡ κίνησις. Καὶ εὑρέθη ὅτι εἰς τὴν ταχεῖαν «ριπὴν» τὸ μὲν κλείσιμον τοῦ ματιοῦ ἀπαιτεῖ μόνον 75 χιλιοστὰ τοῦ δευτερολέπτου, τὸ δὲ ἄνοιγμα 170 χιλιοστὰ ἐπίσης τοῦ δευτερολέπτου...

Ἐδάκρυσε διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ

Ὁ λόρδος Τέννυσων, ὁ δαφνοστεφὴς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας, ἦτο πολὺ ἰδιότροπος καὶ ἀπότομος τοὺς τρόπους. Μίαν φορὰν τὸν παρεκάλεσαν νὰ διαβάσῃ ἕνα ποίημά του εἰς μίαν συναναστροφήν, ὅπου ἦσαν πολλὰ κορίτσια.

— Ὄχι, ἀπήντησε ζωηρότατα. Δὲν διαβάζω τίποτε.

Ἀλλά, μόλις ἐπρόφερε τὴν ἄρνησίν του, παρετήρησεν ὅτι ἕνα κορίτσι τόσον ἐλυπήθη διότι δὲν θὰ ἤκουε τὸν ποιητήν, ὥστε ἐγέμισαν δάκρυα τὰ μάτια του.

Ὁ ποιητὴς ἐθώπευσε τὴν μικρὰν εἰς τὸν ὦμον.

— Ἤθελες νὰ μὲ ἀκούσῃς πῶς διαβάζω τὰ ποιήματά μου;

— Ὦ! ναί! ἐφώναξε τὸ κορίτσι.

— Λοιπὸν θὰ διαβάσω. Ὁ κόσμος λέγει πῶς εἶμαι χωριάτης, καὶ δικαίως, ἀλλὰ πρὸς χάριν σου θὰ τὸν διαφεύσω...

Ἤνοιξε τὸ βιβλίον καὶ κατενθουσίασεν ὅλους, διότι ἐδιάβασε πολλὴν ὥραν ἕως ὅτου ἐκουράσθη.

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

Ὁρίστε λοιπόν, εἰς ἐνέργειαν ὅσοι εἴσθε ποιηταί, ὅσοι γράφετε στίχους. Σᾶς ζητῶ ἕνα ποιηματάκι μὲ θέμα τὴν *δύσιν τοῦ ἡλίου*, ἢ ὅπως τὴν λέγει τόσον ποιητικὰ ὁ ἑλληνικὸς λαός, τὸ *ἡλιοβασίλεμα*. Νὰ μοῦ τὸ περιγράψετε εἰς ὀλίγους στίχους παραστατικούς, ζωγραφικούς, χρωματισμένους. Δὲν θέλω ἰδέας, δὲν θέλω ὕμνον: θέλω *εἰκόνα*. Κ' ἔννοια σας, ὅταν ἡ εἰκὼν αὐτὴ εἶνε καλή, δηλαδὴ ἀληθινή, θὰ ἔχῃ μέσα της τὴν ὑψηλοτέραν ἰδέαν καὶ θεοποτελῇ τὸν ὡραιότερον ὕμνον εἰς τὴν δύσιν.

Ἰδοὺ οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ:

1.— Εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος ὅσοι καὶ ὅσαι ἔχουν ψευδώνυμον ἰσχὺον διὰ τὸ 1906.

2.— Τὸ ποίημα πρέπει νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τοὺς εἴκοσι στίχους (20) καὶ νὰ εἶνε καθαρογραμμένον εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «Ἀπάντησις εἰς τὸν Μ. Ποιητικὸν Διαγωνισμόν».

3.— Τὸ ποίημα πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου μέχρι τῆς *31 Μαρτίου* τὸ βραδύτερον.

4.— Γλῶσσα προτιμητέα ἡ συνήθης, εἰς τὴν ὁποίαν γράφονται τὰ εἰς τὴν «Διάπλασιν» δημοσιευόμενα ποιήματα.

5.— *Βραβεῖα θ'* ἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα δι' ὅλους τοὺς μικροὺς Διαγωνισμούς, κατὰ τὸ Ε' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ, ἄρθρ. 3. § α', β', γ'. (Ἴδε φύλλον 1-2, σελὶς 12).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)

Μαργαρίτα Στέφα

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Κομψότατον βιβλίον ἐκ σελίδων 200 καὶ ἄνω μὲ καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον δίχρωμον.

Θὰ εἶνε ἕτοιμον τὴν 15 Μαρτίου

ΘΑ ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡΑΓΚΑ ΤΡΙΑ

Ἀλλὰ οἱ ἐγγραφόμενοι ἀπὸ τοῦδε συνδρομηταὶ προπληρώνουν **δρ.** ἢ **φρ. δύο (2) μόνον**, καὶ λαμβάνουν μέρος καὶ εἰς τὸ μικρὸν λαχεῖον. (Ἴδε Ἀγγελίαν.)

Παραγγελίαι δεκταὶ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Βιβλία *τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά*, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Δεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν,
Δέσμη 25 τετραδίων μὲ ἐξώφυλλον καὶ πίνακα φρ. 3,—
Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—
Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—
Ἕκαστον τετράδιον φρ. 0,15

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1.50.

Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόν.) φ.3,50.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικοὶ διάλογοι *(Κουρτίδου)* Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόας ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὑπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδετον φρ. 3,50. χρυσόδετ. φρ. 5.

Ὁ Φάτης. Ἐμμέτρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΤΟ *Ἔαρ τῆς Ἑλλάδος*, τὸ ὁποῖον, σημειώσατε, ἐπώλησε καὶ τὰ τέσσαρα κουπόνια τῆς Μετοχῆς του, μοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: «Πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μου συναδέλφους, Μετόχους τῆς Διαπλάσεως. Μέσον ἀλάνθαστον διὰ νὰ πωλήσουν τὰ κουπόνια των: Νὰ συλλογίζωνται τὴν Μετοχήν των πρωΐ-βράδυ, νύχτα-μέρα, καὶ ὅποιον γνωρίζουν, ὁποιον βλέπουν, ὁποιον συναντοῦν, νὰ τοῦ ἐκθέτουν τὸν ὀργανισμὸν τῶν Μετοχῶν καὶ νὰ τοῦ προτείνουν νἀγοράσῃ κουπόνι. Καμμία ἀποτυχία νὰ μὴ τοὺς ἀπογοητεύῃ καὶ νὰ ἐξακολουθοῦν θαρραλέοι πάντοτε κ' ἐπίμονοι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνός, θὰ ἔχουν πωλήσῃ καὶ τὰ τέσσαρα κουπόνια των, ὅπως ἐγώ». Φαίνεται, τῳόντι, ὅτι τὸ μέσον εἶνε ἀλάνθαστον καὶ πρέπει νὰ δημοσιεύσω συχνὰ αὐτὴν τὴν συνταγήν, διὰ νὰ τὴν ἔχουν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν οἱ πολυπληθεῖς μου Μέτοχοι.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ *Δικεφάλου Ἀετοῦ* [4Ε], εἰς τὸ Ἀθλοψήφισμα ἐπῆραν βραβεῖα καὶ ἔπαινον 7 ἀγόρια καὶ 3 μόνον κορίτσια. Ἐὰν ἀθροίσωμεν δὲ τὰς ψήφους, τὰ 7 ἀγόρια ἐπῆραν 604 ψήφους (μέσος ὅρος 86 ψ.) καὶ τὰ 3 κορίτσια ἐπῆραν 190 ψήφους (μέσος ὅρος 63 ψ.) Καὶ ὁ *Δικέφαλος Ἀετὸς* ἐπιλέγει: «Ὁρίστε χάλια!... ὁρίστε χάλια!» Μὰ γιατὶ χάλια; Καὶ εἰς τὰς «ἐκλογὰς» ἀκόμη πρέπει νὰ ὑπερτεροῦν τὰ κορίτσια; Καὶ δὲν τὰ φθάνει ποῦ ψηφίζουν, ἀφοῦ ἡ πολιτεία κανὲν δικαίωμα δὲν τοὺς δίδῃ;...

«Θὰ προσπαθήσω νὰ ξεσπαθώσω διὰ τὸν ἀγαπητόν μας κ. *Φαίδωνα*, —μοῦ γράφει ἡ *Ἀκακία* [4Ε] εἰς τὴν ποικίλην καὶ ὡραίαν της ἐπιστολήν,—καὶ πιστεύω ὅτι ὅλοι θὰ τὸ κάμουν. Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποῦ θὰ ἠμπορέσω ἐμπράκτως νὰ τοῦ ἀποδείξω μὲ πόσην μὰ μὲ πόσην εὐχαριστησιν τὸν διαβάζω ἀπὸ μικρὸ παιδάκι. Ἤμουν δέκα γρονῶν ὅταν πρωτοδιάβασα τὴν «Ἀδελφούλα» του καὶ ἦταν τὸ πρῶτον διήγημα ποῦ ἄφινε μές τὴν καρδιά μου τόσον γλυκείας ἐντυπώσεις. Τὸ ξαναδιάβασα ἀπὸ τότε πολλὲς φορές, ἐδιάβασα τόσα καὶ τόσα τοῦ κ. Φαίδωνος, ἀλλὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐντύπωσιν τῆς «Ἀδελφούλας» δὲν τὴν ξεγνῶ...» — Τὸ ποιηματάκι σου, *Ἀκακία*, ἀληθινὰ χαριτωμένον.

Ἐπ εὐκαιρίᾳ τῆς «Μαργαρίτας Στέφα» — ἡ ὁποία τυπόνεται ὁλονὲν κομψότατα καὶ *τὴν 15 Μαρτίου ὡρισμένως* θὰ εἶνε ἕτοιμη διὰ νὰ σταλῇ εἰς τοὺς πολυαρίθμους της συνδρομητάς,—ὁ κ. Φαίδων λαμβάνει καθημερινῶς ἐκδηλώσεις ἀγάπης κ' ἐκτιμήσεως, διὰ τὰς ὁποίας εἶνε βαθύτατα συγκεκινημένος. Κ' ἐκτὸς τῆς *Ἀκακίας*, μὲ παρακαλεῖ σήμερον νὰ ἐκφράσω τὰς θερμάς του εὐχαριστίας δι' ὅσα μᾶς γράφουν, πρὸς τὸ *Ὄνειρον Παρθένου*, [ΕΕ], τὸν *Θεὸν τῆς Ἀγάπης* [4Ε] τὴν *κόρην τοῦ Οὐρανοῦ* [4Ε], καὶ τὴν *Ἑλληνικὴν Ἐλευθερίαν* [3Ε], τῆς ὁποίας ἡ σημερινὴ ἐπιστολὴ εἶνε ἐτκάτκτως ὡραία καὶ ποικίλη.

Ὁ περὶ οὗ λέγεις, *Ἄγγελε Αὐγερινὲ* [ΕΕΕ], πάντοτε σχεδὸν φορεῖ τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως, τὸ ἐφορεῦσε δὲ καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ὠδείου Λόττνερ, ὥστε δὲν εἶνε ἰδικόν του τὸ λάθος ἂν δὲν τὸν διέκρινες. Ναί, ἔμαθα κ' ἐγὼ ὅτι τὸ ἔγκλημα κατὰ τῶν σκύλων τοῦ Ἀρνιώτη εἶνε ἀληθινόν. Τί φρίκη! Κάποιος μοῦ γράφει ὅτι ἂν εἶχεν ἐξουσίαν, θὰ ἐκρεμοῦσε τὸν ἔνοχον. Καὶ θὰ τοῦ δίκιο!

Ἄλλην μέθοδον ξεσπαθώματος ἀνεκάλυψεν ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* [ΕΕΕ]! Νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸν δρόμον διαβάζων τὴν Διάπλασιν οὕτως ὥστε ὁ τίτλος νὰ εἶνε ὁρατὸς εἰς τοὺς διαβάτας. Κάποιο παιδὶ θὰ τὸν ἰδῇ καὶ θὰ ἐλκυσθῇ, δὲν γίνεται! Καὶ αὐτὸ τοῦ συνέβη πραγματικῶς προχθές, καὶ εἰς τὰ τόσα ξεσπαθώματά του προσέθεσεν ἀκόμη ἕνα ἀγοραστήν. Εὖγέ του!

Πραγματικῶς, *Ἑλληνικὲ Παιὰν* [ΕΕΕ], πολλά, *πάρα πολλὰ πράγματα* εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ κανεὶς ἐντὸς τῶν τριακοσίων ἑξήντα πέντε ἡμερῶν τοῦ ἔτους, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ τάξιν, ἀκρίβειαν, οἰκονομίαν καὶ προπάντων ἐργατικότητα. Οἱ ὑπολογισμοί σου μοῦ ἤρεσαν πολύ.

Τί κρῖμα νὰ μὴν ἔχω τόπον διὰ νὰντιγράψω ἐδῶ ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ *Λευκοκυμάντου Αἰγιαλοῦ* [6Ε], *μουσικὸν* κομμάτι, μὲ ὅλες τὲς νότες εἰς λογοπαίγνια, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνέπνευσε μία φράσις ἀπὸ τὸ μυθιστορηματάκι «Γι' ἀγάπη τοῦ Ἀδελφοῦ»! Λέγει διὰ τὴν μουσικὴν ποῦ ἤκουεν ὁ Μελάνης ἀπὸ τὴν κουζίναν τοῦ Ξενοδοχείου, μὲ τὰ *σὸλ τῶν φασολιῶν*, τὰ *ντὸ τῶν ντολμάδων*, τὰ *σὶ τῶν σηκοτακιῶν*, τὸ *λᾶ* τοῦ *λαγοῦ*, τὸ *φᾶ* τοῦ *στιφάδου* κτλ. κτλ. Ἀλλ' αὐτὸ ἔχει καὶ συνέχειαν, ἀκόμη ὡραιοτέραν, καὶ δυστυχῶς διὰ τὴν συνέχειαν δὲν περισσεύει τόπος...

Ἔγινε λοιπὸν καὶ ἡ παράστασις τῶν φίλων μου Πειραιωτῶν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Καὶ καθὼς μανθάνω, τὸ θέατρον ἦτο κατάμεστον καὶ ἡ παράστασις ἐπέτυχε λαμπρά. Ἀπήγγειλαν ποιήματα καὶ ἔπαιξαν τὸ τετράπρακτον δρᾶμα «Ἀρματωλοὶ καὶ Κλέφτες». Εὖγέ των, εὖγε εἰς ὅλους, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, εἰς τὸ ὁποῖον, καθὼς μοῦ γράφει ὁ *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλός*, ὀφείλεται κυρίως ἡ ἐπιτυχία.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Μαραμένη Γαζία* [ΕΕΕ], *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα* [4Ε], *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι* [ΕΕ], *Ἰοστεφὲς Ἄστυ* [5Ε]. *Ἑλικωνιὰς Παρθένος* [4Ε], *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα* [ΕΕ], *Διαβατικὸ Περιστεράκι* [ΕΕΕ], *Δαφνοστεφὴς Σημαία* [ΕΕΕ], *Ὑπὲρ Πατρίδος* [5Ε], *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης* [5Ε], *Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος* [4Ε], *Πολυθέλγητρος Νεότης* [4Ε], *Λάτρης τοῦ Ἀπείρου* [6Ε], *Ἄγγελος τοῦ Ἐλέους* [4Ε] καὶ *Γλυκὸ Φιλάκι* [4Ε].

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1906. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Ψάλτης τῶν Ἡρώων*, α. (Ν. Ι. Θ. παρέλειψα τὸ «συγχρόνων» διὰ νὰ μὴ μακρύνῃ τὸ ψευδώνυμον· τὰ σύντομα εἶνε καὶ ὡραῖα·) *Φαληρικὸς Φλοῖσβος*, α. (Ε. Κ.) *Εἰμαρμένη*, κ. (Ε. Δ. ἰδοὺ αὐτὸ ποῦ προτιμᾶς· σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' αὐτὰ ποῦ γράφεις·) *Γλυκεῖα Ἑλλάς*, κ. (Φ.Χ.Ψ.) *Μέγα Ρεῦμα*, κ. (α+6: γ2, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας· ἔπρεπε νὰ ὁρίσῃς ἕνα-ἕνα τὰ πρόσωπα τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος·) *Δροσόλουστον Λυκαυγές*, α. (Κ. Δ. [ΕΕ] διὰ τὴν εἰκονογραφημένην ἐπιστολήν· πολὺ ἐλυπήθη ὁ κ. Φαίδων ποῦ δὲν ἦτο εἰς τὸ σπίτι ὅταν ἤλθες, ἀλλ' ἐλπίζει ὅτι θὰ ξανάλθῃς·) *Κρητικοπούλα*, κ. (Κ. Γ. αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) *Πολικὸς Ἀστήρ*, α. (Κ.Μ.Δ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) *Γαλήνη*, κ. (Α. Κ. αὐτὸ βέβαια προτιμᾶς· [ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τοὺς ἀραβῶνας τῆς ἀδελφῆς σου·) *Ἑλληνικὴ Τριήρης*, κ. [Χ.Χ.Χ. αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) καὶ *Μέγας Ἀλέξανδρος*, α. (Ν.Α.Α. εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα).

Περιμένω τὸ ψευδώνυμον τῆς φίλης μου *Μαρίκας Σ.* ἡ ὁποία μοῦ ἔστειλε ἤδη τὸ δικαίωμα. Θηλυκὰ ψευδώνυμα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τῆς ὑποδείξω ἰδιαιτέρως· εἶνε ὅλα ὅσα βλέπει εἰς τὰς ἐγκρίσεις σημειωμένα μὲ **κ**, καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἂς ἐκλέξῃ διὰ τὰς προτάσεις της, ἀφοῦ θέλῃ νἀνταλλάξῃ Μ. Μυστικὰ μόνον μὲ κορίτσια (ἂν καὶ ἐπιτρέπεται καὶ μὲ ἀγόρια.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχὺον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ποὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχὺον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγημένα, δὲν δημοσιεύονται].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ *Γαλαξίας* μὲ τὴν *Αὔραν τοῦ Βερμίου*, *Ναυτόπαιδα τοῦ Σουρκούφ*, *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*, *Ζακυαῖον* καὶ *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης*· — ἡ *Κόρη τοῦ Διὸς* μὲ τὴν *Πολυθέλγητρον Νεότητα*, *Ἐσμεράλδαν*, *Βοοντὴν τοῦ Διός*, *Δικέφαλον Ἀετὸν* καὶ *Αἰθέριον Πλάσμα*· — ἡ *Ἡγεμονὶς τῆς Κρήτης* μὲ τὴν *Ἐαρινὴν Ἑσπέραν*, *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι*, *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ὑπὲρ Πατρίδος*· — ἡ *Ἑλικωνιὰς Παρθένος* μὲ τὸ *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο*, *Χωλὸν Διάβολον*, *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου*, *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* καὶ *Πολυθέλγητρον Νεότητα*·—τὸ *Πτερωτὸν Ὄνειρον* μὲ τὸ *Φλοιεβίζον Ρυάκιον*, *Μεγάλην Ἑλλάδα*, *Ξανθὸ Διαβολάκι*, *Ρεμβώδη Μαυρομάταν* καὶ *Ξεγανωμένον Γενεκέν*· — ὁ *Ἄρης* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Λάτρην τοῦ Ἀπείρου*, *Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—τὸ *Ἡρωϊκὸ Ἀρκάδι* μὲ τὴν *Κυρίαν Σκαρφαλόστραν*, *Μαραμένην Γαζίαν* καὶ *Ἕνωσιν*·—ἡ *Ἀναίσθητος Καρδία* μὲ τὴν *Ὡραίαν Τουρλίδα*, *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν* καὶ *Κυρίαν Σκαρφαλό-*

σταραν·—τὸ *Ρόδον τοῦ Χειμῶνος* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν* καὶ *Τολμηρὸν Θαλασσοπόρον*·—τὸ *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* μὲ τὴν *Φίλην τῶν Ζῴων* καὶ *Δικέφαλον Ἀετόν*·—ἡ *Αἴγλη τῆς Ἑλλάδος* μὲ τὸν *Ἱερολοχίτην*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον*, *Σταυραετόν*, *Φρᾶ-Διάβολον* καὶ *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*·—ὁ *Ἱερολοχίτης* μὲ τὸν *Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας*, *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα*, *Ἐθνικὸν Ὄνειρον*, *Ἄφραν* καὶ *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*·—ὁ *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης* μὲ τὸ *Ἐθνικὸν Λάβαρον*, *Ἑλληνίδα*, *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο*, *Κύκνειον Ἆσμα* καὶ *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν*·—ὁ *Ἀστὴρ τῆς Καισαρείας* μὲ τὸν *Ὑπερήφανον Φοίνικα*, *Ἀφροστεφανωμένον Κῦμα* καὶ *Ἡλιόλουστον Πρωϊαν*·—ἡ *Ἑλληνὶς* μὲ τὸν *Γαλαξίαν*·—ὁ *Ἐπίγειος Ἄγγελος* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Κυρίαν Σκαρφαλόστραν* καὶ *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*·—ἡ *Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου* μὲ τὸν *Θεὸν τῆς Ἀγάπης*, *Ὡραίαν Ἑλλάδα* καὶ *Σκηπίωνα τὸν Ἀφρικανόν*·—ἡ *Χλόη* μὲ τὴν *Εὐτυχῆ Ἡμέραν*, *Δικέφαλον Ἀετὸν* καὶ *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*·—ἡ *Ἡλιόλουστος Πρωϊα* μὲ τὸν *Πτερωτὸν Ἄγγελιαφόρον*, *Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον* καὶ *Εὐτυχῆ Ἡμέραν*·—ἡ *Ἐσμεράλδα* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα*, *Κυανόφθαλμον Ἑλληνοπούλαν*, *Γόνδολαν τῆς Βενετίας* καὶ *Ριγολέττον*·—ὁ *Ἑλληνικὸς Παιὰν* μὲ τὸ *Ξανθὸ Διαβολάκι*, *Αἰθέριον Πλάσμα*, *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα* καὶ *Ἑλληνικὴν Καρδίαν*·—ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὴν *Ἡλιόλουστον Πρωϊαν*, *Νεραϊδολούλουδο* καὶ *Ἱερολοχίτην*·—ἡ *Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου* μὲ τὸ *Πτερωτὸν Ὄνειρον*, *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* καὶ *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*·—τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ τὸν *Θεὸν τῆς Ἀγάπης*, *Ἄγγελον τοῦ Ἐλέους*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Αἰθέριον Πλάσμα* καὶ *Αἰθερίαν Ὑπαρξιν*· — *Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος* μὲ τὴν *Εὐτυχῆ Ἐμπνευσιν*, *Ἑλληνικὸν Πνεῦμα*, *Μικρὸν Δόκιμον*, *Ἔλληνα Στρατιώτην* καὶ *Ὄνειρον τῆς Πατρίδος*·—ὁ *Λευκοπτέρυγος Ἄγγελος* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλόν*, *Νύκτα τῆς Καστέλλας*, *Ὡραίαν Τουρλίδα*, *Ὑψιπέτην Ἀετὸν* καὶ *Ἄφραν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἐσμεράλδαν* ([ΕΕ] θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὸ διπλοῦν ξεσπάθωμα· ἡ ἀδελφή σου μοῦ ἔγραψε κ' ἐπῆρε ψευδώνυμον· ἀλλ' ἔχω ἀρά γε τὸ δικαίωμα νὰ σοῦ τὸ φανερώσω; ἂν θέλῃ, ἂς σοῦ τὸ γράψῃ μόνη της·) *Χειμωνιάτικον Ἥλιον* (ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές·) *Δευκόπτερον Ἄγγελον* ([Ε], προσπάθει λοιπὸν νὰ μοῦ γράψῃς συχνότερα· αἱ ἐπιστολαί σου μ' εὐχαριστοῦν πολύ·) *Πτερωτὴν Καρδίαν* ([4Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν παιδικὸν χορὸν τοῦ Παρνασσοῦ καὶ ἀπὸ τὴν «Πρετσιόζαν»· διὰ νὰ σὲ βοηθήσω εἰς τὴν στατιστικήν σου, σοῦ λέγω ὅτι τὰ μέχρι σήμερον ἐγκριθέντα καὶ ἀνανεωθέντα ψευδώνυμα ἀνέρχονται εἰς 306!!) *Μαργαρίταν τοῦ Ἀγροῦ* (εὐχαριστῶ πολύ·) *Μέλλοντα Διπλωμάτην*, *Φλοῖσβον τοῦ Ρύακος*, ([Ε] κατενθουσιασμένον, διότι τὰ περισσότερα γεωγραφικὰ καὶ ἱστορικὰ ὀνόματα ποῦ μανθάνει εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ ἔχει ἤδη ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Διάπλασιν καὶ τὰ μανθάνει πολὺ εὐκολώτερα·) *Ἐθνικὸν Ὄνειρον* ([ΕΕΕ] διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ παιδικοῦ χοροῦ· ὡς εἶδες, ἡ Κάκια ἐπῆγε εἰς τὸν χορὸν τῆς Κας Παρρέν· δι' αὐτὸ δὲν τὴν ἐστείλαμεν καὶ εἰς τὸν Παρνασσόν· εἰς τὴν ἡλικίαν της, ἕνας χορὸς τῆς φθάνει·) *Κωνστ. Χ. Σπ.* (μὴ παραλείπῃς καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου ἂν θέλῃς νὰ σοῦ ἀπαντῶ μὲ αὐτό· θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀδελφοῦ σου·) *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* ([5Ε], καὶ νὰ μὴ τὸ ξεύρω!... χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· ἡ σημερινή σου ὡραιοτάτη ἐπιστολὴ μὲ ἀπεζημίωσε διὰ τὴν σιωπήν, ἡ ὁποία εὔχομαι νὰ μὴν ἐπαναληφθῇ διὰ τέτοιαν αἰτίαν·) *Ξενιτευμένο Βαρνιωτάκι* (ἔστειλα· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ·) *Κουφιοκάρυδο* (βεβαίως, ἐπιτρέπεται νὰ γράφῃς ὅλας τὰς λύσεις ποῦ ἐπιδέχεται μία Ἄσκησις—διότι κάποτε, μερικαὶ ἐπιδέχονται καὶ δύο καὶ τρεῖς λύσεις· εἰς τὴν πόλιν σου ἔχω πολλοὺς συνδρομητάς, καὶ τὸν περὶ οὗ ἐρωτᾷς·) *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* ([ΕΕΕ], μὲ μεγάλην μου χαρὰν ἔλαβα γράμμα σου ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν· γράφε μου συχνὰ καὶ μὴ σὲ μέλῃ διὰ τὰς ἀνορθογραφίας... ποῦ δὲν κάμνεις·) *Κλέωνα Σ.* (βεβαίως, ἀρκεῖ νἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς Μετοχῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἠγόρασε τὸ κουπόνι·) *Ἀχιλλέα Η. Λ.* (τὰ ψευδώνυμα αὐτά, πρὸς τὸ παρόν, εἶνε ἐλεύθερα· ὥστε διάλεξε·) *Ἐρυθρὸν Τεῖχος* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *14 Φεβρουαρίου* θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 28 Μαρτίου

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

141. Δεξίγριφος.

Γράμμα καὶ ἀντωνυμία
Ρίξε μέσα 'στὴ φωτιά·
Κι' ἀπ' τὴ στάκτη ἐκείνη κάμε
Ἓν' ἀρχαῖο βασιλιά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐαρινῆς Ἑσπέρας

142. Μεταγραμματισμός.

Ἡ ζωή σου περατοῦται,
Ἀντὶ Ο ἂν βάλῃς Λ,
Καὶ ἀμέσως φανεροῦται
Εἷς σοφὸς ἐκ τῶν ἑπτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυρίας Σκαρφαλόστρας

143. Στοιχειόγριφος μετὰ Τονογρίφου.

Ἂν τώρα τῆς θαλάσσης
Τὸν τόνον καταιβάσῃς
Καὶ γράμμα τῆς κολλήσῃς,
Πολὺ δὲν θἀπορήσῃς
Πῶς ἔξαφνα ἐμπρός σου
Θὰ ἰδῇς πουλὶ γνωστό σου;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγαύρας τῆς Σωτηρίας

144. Μωσαϊκόν.

Ποῖος ἄραγε, φίλτατοι, ἥρως σπουδαῖος
Ἐνταῦθα κρυμμένος εὑρίσκετ' ἀρχαῖος;

Ἐστάλη ὑπὸ Χρυσηΐδος Α. Κίτσου

145. Κεκρυμμένη Πυραμίς.

1.—Ρήτωρ ρερητόρευκε τὸ ρερητορευμένον ρῶ.
2.—Ἔχεις; δίδε.
3.—Εἰς τὸ μᾶλλον ἐπικίνδυνον μέρος τῆς μάχης πολεμᾷ ὁ ἥρως.
4.—Εἰς τοῦ κήπου τὴν ἄκραν ἴον εὐῶδες ἀνθεῖ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λατομείου τῆς Χίου

146. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8	=	Στρατηγός.
2 7 4	=	Σύνδεσμος.
3 8 7 4 4 7	=	Δοξολογία.
4 7 5	=	Ἐπίρρημα.
5 6 7 8	=	Ἀργοναύτης
6 5 6 3	=	Ἀρχ. Βασίλισσα
7 4 4 7	=	Πρόσωπον τῆς Γραφῆς
8 5 6 3 4	=	Ἀρχαία πόλις.

Ἀστάλη ὑπὸ τῆς Παλλάδος

147. Γεωγραφικὴ ἐρώτησις.

Πῶς ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἡ σημερινὴ Πεντέλη;

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Κατερινοπούλου

148-152. Μαγικὴ Συλλαβή.

Τῇ ἀνταλλαγῇ *δύο* γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχημάτισε ἄλλας τόσας λέξεις:

Κύλων, ἰστός, ἀκμή, ἀστεῖος, ἀφανής.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ Ἵππου

153. Ἐλλιποσύμφωνον.

η-αιη-ια-η-υυια-ου-αου

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μαγευμένης Ἀκροθαλασσιᾶς

154. Γριφώδης Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ἓξ λέξεων, αἱ ὁποῖαι θὰ εὑρεθοῦν λυομένου ταῦ γρίφου, ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα ἀρχαίας περιφήμου πόλεως:

```
  I          ρα ρα ρα        α
I   ν   I    ρα          α       α
I  απ   I    ρα             I I
  I          ρα          α     α
 —ιὸ         ρα ρα ρα        α
```

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημιαίας τῆς Ἐλευθερίας

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 3.

20. Πλοιάριον (πλοῖα, Ριον.) — 21. Πρόκας-κάπρος.

22.
```
      Κ
    Δ Α Σ
  Φ Ο Λ Ο Σ
Κ Ε Λ Α Ι Ν Ω
Λ Ο Υ Κ Ι Α Ν Ο Σ
Ε Ρ Α Τ Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ
```

23. Ἄρτος-Ἄρτα.—24. ΜΑΝΔΑΝΗ (Ἀδάμ, νῆμα, Δανάη, ἥδη.)—25. Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ. 26-30 Διὰ τοῦ Ν: *Δεκάν, Ἑλένη, κενός, ἄνους, νῆσσα*· (αἱ λέξεις αὗται, γραφόμεναι ἡ μία κάτωθεν τῆς ἄλλης, σχηματίζουν κυβόλεξον·)—31. ΠΗΝΕΛΟΠΗ (Πίνδαρος, κΗτος, ΣιΝᾶ, ΤάμΕσις, ΡωμύΛος, ΆλκαῖΟς, ΞάνθιπΠος, ΛεοπάρδΗς.)—32. Οὐδὲν ἄνευ τοῦ Θεοῦ.—33. *Ἐνόσω ζῶ, ὀφείλω νἀγαπῶ τὴν Διάπλασιν*· (Ἐν ὃς ο-ζωόφιλον-αγ ἀπὸ τὴν διὰ πλᾶ-σύν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10. Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται εἰς χρυσόν. Ἀγγελίαι στελλόμεναι ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου, ἢ μὲ τὸ ἀντίτιμον ἐλλιπές, δὲν δημοσιεύονται].

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν.—Ἐμμανουὴλ Ἀναγνωστόπουλος, Aïdin (Asie Mineure). *(5'—28).*

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχόθεν. — Costis M. Dracopoulos, Cordonnerie Parisienne, Caire (Epypte). *(5'—29).*

Ἀνταλλάσσομεν εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. — Constantin E. Stamatiou καὶ Nicolas S. Avgheridès, Aïdin (Turquie d'Asie). *(5'—30).*

Ἀνταλλάσσω καλλιτεχνικὰ εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πασῶν τῶν χωρῶν.—Georges Dimakos, Nº 831, 9th Ave. New York. (U.S.A.) *(5'—31).*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ.	10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου, τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0.25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 13ος | *Ἐν Ἀθήναις, 25 Φεβρουαρίου 1906* | *Ἔτος 28ον.—Ἀριθ. 13*

Ο ΝΑΥΤΟΠΑΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΚΟΥΦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Τότε ἐπὶ τέλους ἐσκέφθησαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν πορείαν των πρὸς τὸν νότον.

Δεμένη εἰς τὸ ναυάγιον, ἡ βάρκα των παρεσύρετο μαζί μ' ἐκεῖνο ἀπὸ ἕνα βραδύτατον ρεῦμα τῆς θαλάσσης. Αἱ πυξίδες καὶ οἱ ἐξάντες, ποῦ εὑρῆκεν ὁ Ἰάκωβος, τῷ ἐπέτρεψαν νὰ ὑπολογίσῃ τὸ *στίγμα*. Ἐξηκρίβωσε τότε ὅτι εὑρίσκοντο εἰς τὴν 70ην μοῖραν ἀνατολικοῦ μήκους καὶ τὴν 2αν νοτίου πλάτους, εἰς ἴσην ἀπόστασιν μεταξὺ τῶν *νήσων Μαλδιβῶν* καὶ τῶν νήσων Λάγος.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, μὲ τὴν τεραστίαν ὤθησιν τοῦ κυκλῶνος, ἡ εὔθραστος λέμβος εἶχε διατρέξῃ ἐπάνω ἀπὸ τετρακοσίας θαλασσινὰς λεύγας καὶ εἶχεν ὑπερβῇ τὴν γραμμὴν τοῦ Ἰσημερινοῦ. Τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον τὴν παρέσυρε τώρα, ἦτο πολὺ γνωστὸν εἰς τὸν νεαρὸν καταδρομέα· ἦτο τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον, ὅταν πλησιάζῃ ἡ ἐποχὴ τῶν ἐτησίων ἀνέμων, συνδέει τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς μὲ τὴν Ἰνδοκίναν καὶ διαβαίνει πρὸς βορρᾶν τῶν νήσων Σεϋχελλῶν καὶ τῆς Σουμάτρας.

Ὁ Ἰάκωβος εἶπε τότε πρὸς τοὺς δύο ναύτας, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε δώσῃ νέαν ζωὴν ἡ ἀνέλπιστος ἐκείνη βοήθεια:

— Θάρρος, παιδιά! Εἴμαστε στὸν καλὸ δρόμο. Ἀρμενίζομε πρὸς τὴν Νῆσον τοῦ Μαυρικίου. Τὸ σκέλεθρο αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Γάλλοι ἔκαμαν κρότον ἀπ' ἐδῶ καὶ ὅτι ὁ Σουρκοὺφ ἐκαθάρισε τὸ πέλαγος ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους.

— Φθάνει νὰ ζῇ ἀκόμη! εἶπεν ὁ Ἐδὲλ ἀναστενάζων.

— Ἂν δὲν εἶνε ζωντανός, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἀπέθανε, ἀφοῦ ἐσκότωσε περισσοτέρους Ἐγγλέζους παρ' ὅσους ἔχασεν αὐτὸς ἰδικούς του ἀνθρώπους. Εἶνε ὅμως ζωντανός, σᾶς τὸ ἐγγυῶμαι. Ἄλλως τε, ἀρκεῖ νὰ ἰδῇ κανεὶς τὸ σκαρὶ αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ πλοίου διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ πόσο ἀξίζουν τὰ *δαμάσκηνα* ποῦ τοῦ ἐτίναξαν οἱ δικοί μας. Γιὰ κυττάξετε.

Καὶ ἔδειξε, κατω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ διαυγοῦς καὶ πλαταγίζοντος νεροῦ, τὸ τεράστιον σχίσμα, τὸ ὁποῖον εἶχε ξεκοιλιάσῃ τὰ πλευρὰ τῆς ἀγγλικῆς φρεγάτας ὑπὸ τὴν ἴσαλον γραμμήν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ Γουλιέλμος ἐξυπνοῦσε μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ εὐεργετικοῦ φαρμάκου, τὸ ὁποῖον τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν πυρετόν. Ἤνοιξε μὲ πολὺ δροσιστικὸν ποτόν. Ἕνας ἀναστεναγμὸς ἀνακουφίσεως ἐξεφούσκωσε τὸ στῆθός του. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ συνεσπασμένου προσώπου του ἐλαρύνθησαν.

— Εἶνε καλό! εἶπε, καὶ ἕνα χαμόγελο ἐφώτισε τὸ ὠχρὸν προσωπάκι του, μὲ τὰ μελανιασμένα χείλη του, ἐνῷ τὰ χέρια του, ποῦ ἕως τότε ἦσαν μουδιασμένα καὶ ἀκίνητα, ἀνεσηκόνοντο διὰ ν' ἁρπάσουν τὸ ἄδειο ποτῆρι ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Κλαβαγιάν.

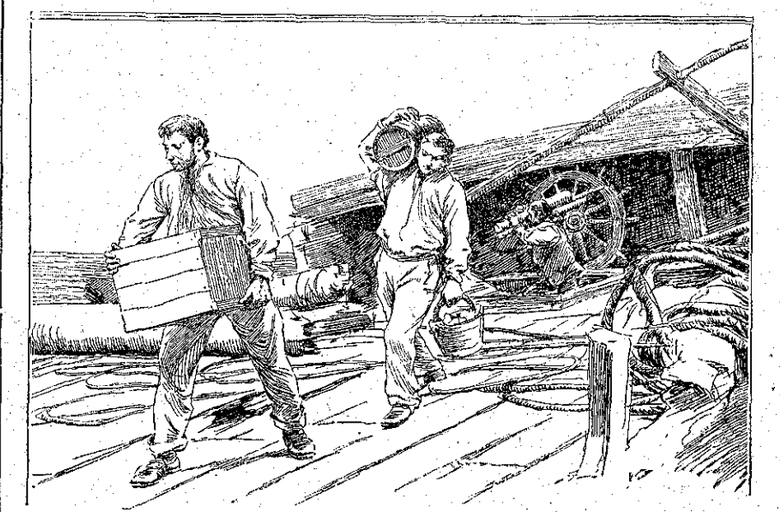

«Ἀνέθησαν εἰς τὸ ἀκυβέρνητον σκάφος...» (Σελ. 90, στ. γ'.)

μεγάλην δυσκολίαν τὰ μάτια του:

— Νερό! ἐψιθύρισε, προφέρων τὰς δύο συλλαβὰς τῆς κραυγῆς, τὴν ὁποίαν πρωτοαφίνει τὸ στόμα, ὅταν ἡ σὰρξ ἐξεγερθῇ ἐναντίον τοῦ φρικτοῦ βασανιστηρίου τῆς δίψης.

Ὁ Ἰάκωβος ἔχυσεν εἰς ἕνα ποτῆρι ὀλίγον νερὸ ἀπὸ ἕνα ἀσκόν, ποῦ εἶχε γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἀνεμοζάλην καὶ τὸ ἔχρωμάτισε μὲ ὀλίγας σταγόνας καλοῦ κρασιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν εὑρεθῇ εἰς τὸ ναυαγισμένον σκάφος.

Ὁ μικρὸς ἄρρωστος ἐρρούφηξε τὸ

Ὁ μαρκήσιος ὅμως ἔκρινε φρόνιμον νὰ μὴν ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μικροῦ. Ἐτύλιξε τὸ φλογισμένον μέτωπόν του μὲ ἕνα βρεγμένο πανί. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἐξάτμισις, ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἀκτινοβολίαν, ἄφινεν ἀρκετὴν δροσιὰν εἰς τοὺς κροτάφους του. Κατόπιν, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς δύο συντρόφους του, ἔκαμεν ἕνα εἶδος προχείρου κρεββατιοῦ, σκεπασμένον μὲ τὸ πανὶ μιᾶς τέντας.

Εἰς τὸ κρεββατάκι ἐκεῖνο ἐξήπλωσαν τὸν μικρὸν Οὐίλ, ὁ ὁποῖος εἶχε βυθισθῇ